

VOL. XVII

Indian Music Journal

பெரிய திருமொழி

சிறப்பிதழ்

PERIYA TIRUMOLI
SPECIAL ISSUE

Tyāga Bhārati

1988-89

BOOKS

SPIRALS AND CIRCLES: An Organismic Approach to Music and Music Education (1983) Collected and edited from the notes and lectures of Professor V. V. Sadagopan. Sixteen chapters on the theme of "Music for All" in a broad perspective of education, culture and thought. Ideas illustrated with a selection of songs in Hindi and Tamil.

Calico bound

ppxii + 144 + plate

Rs. 75/-

DEVAGANA: An Outline of South Indian Temple Music (1985): Svara, Raga and Tala details in Notation (Tamil) for Pasurams from the Divya Prabandham and other texts in the Nathamuni tradition, with an introduction in English on the performance.

Hard bound

ppxx + 180 + plates

Rs. 120/-

TIRUPPAVAI ILLUSTRATIONS: 32 Ninteenth Century Line Drawings with an introduction by Srirama Bharati and Sowbhagya Lakshmi

Folder + 32 Plates

Rs. 40/-

TYAGA BHARATI MUSIC EDUCATION MISSION
24, Bank Street, Melkote-571 431

N. ramanathan.

INDIAN MUSIC JOURNAL

Founded by

V. V. Sadagopan

devoted to liberal education

MUSIC - EDUCATION - CULTURE

PERIYA TIRUMOLI SPECIAL ISSUE

Vol. XVII

1988 - 89

Tyāga Bhārati

Indian Music Journal

Founding Editor

VIRAVANALLUR VEDANTAM SADAGOPAN

Consulting Editors

Mrs. Mina Swaminathan

Mr. M. A. Lakshmi Thathachar

Mr. K. Kasturi Rangan

Corresponding Editor

Dr. (Miss) Premlata Sharma

Associate Editor

Pandit Vinayachandra Moudgalya

Principal, Gandharva Mahavidyalaya, New Delhi

Mr. K. B. Sundaresan

Head of the Library, I. K. Music University, Khairagarh

Managing Editor

Mr. Srirama Bharati

Programme Executive, All India Radio

Assistant Editor

Mrs. Sowbhagya Lakshmi

Consulting Artist

Mr. Rangaswamy Sarangan

Published by

Tyaga Bharati Music Education Mission

Melkote - 571 431

INDIA

Subscription

In India

Rs. 25-00

Abroad

\$ 9 or equivalent

ISSN II 0019-5995

Dedication

Smt. Ambujam Krishna passed away on 20-12-89, at the age of 72. Her demise was a shock to all who knew her.

'A. K.', as she was fondly called, was a long time friend and well-wisher of Tyaga Bharati. In the early fifties she had the association of VVS in bringing out the Gitamala, a collection of fiftyone compositions by her in chaste classical mould, the success of which paved way for two more volumes by her later.

I had the privilege of knowing Ambujam Amma when she served in the VVS Seventieth Birthday Celebrations Committee as its Vice President in 1985. I was commissioned to reprint the first volume of the Gitamala for the committee's celebrations. Working with her was a pleasure. I found in her a rare blend of simplicity and taste, frankness and warmth, generosity and restraint. Despite her seniority in age and in achievement, she treated me as a friend and equal. She never let our differences come in the way of our work but turned them to mutual advantage. Her love for her art helped me bring out the best in mine, which in retrospect has been a singular contribution to the completion of the Devagana Project.

As a token of gratitude and respect, I am privileged to dedicate this issue to smt. Ambujam Krishna.

Srirama Bharati

INDIAN MUSIC JOURNAL

PERIYA TIRUMOLI SPECIAL ISSUE

Vol XVII

1988-89

This issue of the Indian Music Journal brings to completion the third lap in the project for reviving the music of the Divya Prabandham. Included in it is the music in Svara-notation for the 108 decads of the Periya Tirumoli of Tirumankai Alvar, which form Tome II of the Nalayira Divya Prabandham. The present work excludes the Tirunetuntantakam and Tirukuruntantakam, also by Tirumankai Alvar, in the hope that these can be taken up separately in another issue.

Tirumankai Alvar's life after his reformation was influenced immensely by his love for Nammalvar. It is well known that Tirumankai Alvar instituted the Ira - pattu Utsavam or the festival of ten nights preceding Vaikuntha Ekadasi in Srirangam every year, when the Tiruvaimoli was performed to song and dance in the august presence of Nammalvar himself, the icon, ceremonially brought in a palanquin all the way from Alvar Tirunagari for the purpose. The influence of the mentor can be seen in the works as well, for in style, content and metaphor, there are clear echoes of the Tiruvaimoli ringing through the Periya Tirumoli.

There is however, an added dimension to Tirumankai Alvar's work, not found in Nammalvar's and that is in the free use of folk elements of music, dance, and poetry by Tirumankai Alvar. He does this with such refinement as to make it acceptable as high art. Perhaps this answers the often - asked question whether the Divya Prabandham taken as a musical form is Desi or Marga. From Tirumankai Alvar we learn that it is not the form itself but the treatment of form that makes it one or the other.

The Vairamudi festival this year at Melkote falls on 4-4-90. Tyaga Bharati friends who wish to join in Gana - Kainkarya may please write and tell us in advance for arrangements.

Sowbhagya Lakshmi
Tyaga Bharati Correspondent

Statement about ownership and other particulars about Newspaper Indian Music Journal to be published the first issue every year after the last day of February

FORM VI
(See Rule 8)

Place of Publication : 24 Bank Street, Melkote-571 431
Periodicity of Publication : Annual
Printer's Name : Srirama Bharati
Nationality : Indian
Address : 24, Bank Street, Melkote-571 431
Editor's Name : Srirama Bharati
Nationality : Indian
Address : 24, Bank Street, Melkote-571 431
Name and Addresses of : Tyaga Bharati Music Education
Individuals who own the : Mission, 24, Bank Street,
newspaper and partners or : Melkote-571 431.
shareholders holding more than
1% of the total capital

I, Srirama Bharati, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

DI: 31-12-1989

Sd/- Srirama Bharati
Signature of Publisher

Printed and published by Srirama Bharati for and on behalf of Tyaga Bharati Music Education Mission (Regd.) Printed at Muthulethummi Press, 123G Trivandrum Road Palayamkottai-2

AMBUJAM KRISHNA: A TRIBUTE

Sujatha Vijayaraghavan

Ambujam Krishna, who recently attained the heavenly abode, had carved herself a prominent niche in the gallery of composers of Karnatak music. Reckoned along with noteworthy composers like Papanasam Sivan and Periasamy Thooran, her contemporaries, she enjoyed the rare privilege of having her songs accepted and popularised by the music and dance world in her own lifetime.

The reason for this immediate and spontaneous response to the songs lies in their innate lyricism and emotional appeal. While writing the preface to the first volume of **Gitamala**, a collection of Ambujam Krishna's songs, Rajaji stated, "The nectar of our native ragas handed down by our forefathers, should be poured by us into immaculate vessels of good lyrics and served to one and all. Musicians should render these vessels of nectar created by Smt. Ambujam Krishna".

It is, however, observed that these lyrics have proved to be much more than mere containers, in that they have imparted the rich flavour of sentiment and Bhakti to the ragas in which they are rendered. The songs, most of which belong to the genre of kriti and kirtanam, are not the customary stringing of Namavalis. An amalgam of deep spiritualism and emotional intensity, they are the soul call of the Atman, yearning for union with the Absolute.

Among the affluent it is given to very few to perceive life as more than material dividends, to comprehend it as a quest for sublime spiritual realisation. Among the fervently religious minded, there are again very few, who practise their faith without bigotry and with an awareness that all paths lead to the same ultimate reality, as enunciated by Nammalvar,

அவரவர் தமதமது அறிவறி வகைவகை
அவரவரிதையவர் எனவடியடைவர்கள்
அவரவரிதையவர் குறைவிலரிதையவர்
அவரவர் விதிவழி அடையதின்றனரே

Ambujam Krishna, in both respects, was one of God's chosen few. Steeped in Vaishnavite thought and philosophy she could transcend the limitations of conventional religiosity. With the same fervour and sincerity she could write

“சொந்தம் வேறுண்டோ ராமா உன்னையல்லால்”

as well as

“என் தாய் நியன்றோ மீனாட்சி
மன்னுயிர்தம் இன்னுயிரே”

Happily married to her cousin, the dynamic business magnate T.S. Krishna of the T.V.S. group of companies, Ambujam Krishna little imagined that she would one day become a songstress. From her father Ranga Iyengar, an illustrious advocate of his times, she had inherited a taste for Carnatic Music. The lilting cadence of the **Divya Prabandham** had become part of her consciousness from a tender age, when custom made her learn it by rote. Even though she felt strange stirrings within her heart when she stood at Tyagaraja's samadhi in 1951 she had no clue of what was to come.

No one was more surprised than herself when her first song 'Unnai Allai' was written by her barely a few days after this experience. It was as though a divine hand had reached forth and thrown open the flood gates of poetry. The passionate outpourings of Bhakti assumed the kriti form, impeccable in diction, metre or sentiment.

“யாகயோகா சாதனை இன்றியே
ஸாகேதாதிபன் தரிசனம் கண்ட
த்யாகராஜஸ்வாமி பதாம்புஜம்
தினமும் பணிமனமே”

was her reverend prayer to Tyagaraja, her Guru in Nadopasana.

More than six hundred songs in varying lengths, metres and languages flowed from her pen almost to her last days. Apart from kritis and kirtanams, she has written kummi, oonjal, killikanni, lullaby, padams and the lyrical half of a couple of pada-varnams. Her penchant for languages is seen in the few songs she has written in Telugu, Kannada, Sanskrit, Hindi and Manipravalam. However, the majority of songs are in Tamil, pure and simple, lyrical in every syllable and turn of phrase.

The diction of the lyrics and their cadence have a delicacy and sweetness associated with the Pasurams. Eschewing uncouth phrases, harsh syllables and colloquial terms, the author has woven a tapestry of rich and muted shades. The words have a musicality of their own and lend themselves to uncontrived musical rendering. The reigning mood of the lyrics established with unambiguous clarity, has made the task of choosing appropriate ragams, easier for the music composers.

It should be said that Ambujam Krishna is remarkably fortunate in having her songs set to music by acknowledged great masters. The first volume of fifty one songs, under the title **Gitamala** was published in 1953, with the music composed by Professor V.V. Sadagopan. Semmangudi Srinivasa Iyer and Musiri Subramanya Iyer composed the music for the second volume. Professor S. Ramanathan and Muduraj T. N. Seshagopalan set the music for the third volume while the fourth volume had K. R. Kedaranathan as the music composer.

Several songs have been individually set to music by Ananthalakshmi Sadagopan, Mudurai N. Krishnan, Charumathi Ramachandran, R. Vedavalli, K. C. Thyagarajan, Sattur A. G. Subramaniam and others. Yet to appear in print, several of the songs are popularly rendered.

Two operas **Krishna Lila Madhooryam** and **Radha Madhavam** have been set to music by Madurai N. Krishnan and K. R. Kedaranathan respectively. The former has been performed as a dance drama by Kamala and Sudharani Raghu pathy separately. A collection of songs on Rama and Krishna sung by Ananthalakshmi Sadagopan, has been released as a cassette, under the title **Sree Rama Bhakthi Margam**.

A perusal of the songs makes it apparent that Ambujam Krishna even though she has not composed the music for her songs, must have sung them to herself as she put them down on paper. The musicality is seen sometimes in the peculiarly uneven lines characteristic of lyrical poetry or in the word-packed madhyama kala (faster pace) lines she indicated in some of the charanams. Very rarely did the composers of music have to bend or modify a word or line to meet the exigencies of a musical rendering.

In one of his letters to Ramesh, the second son of Ambujam Krishna, Professor V. V. Sadagopan writes, “Please tell your mother that the last word we have been in quest of, for the song ‘Gana Mazhai’, has been found. It is none other than “ஆர்வமுடன்” which she has provided. I realised that there could not be a more apt word in that context. Please convey this to her. The more I observe your mother's songs, the more I wonder whether it would be right to make even minor changes to suit the music. They seem to be so divinely endowed”.

Divinely endowed! That is what the author herself sincerely believed them to be. This credo was not born merely out of modesty or humility. She considered herself a medium, “a postman” carrying God's epistles to mankind, as a fellow composer once assured her. So much so the mudra “Ambuja” which appears in several songs in the earlier volumes is absent in the later compositions.

Each song has a distinct message, emotion and thought. A number of them are addressed directly to Gods and Goddesses such as,

“குதித்தோடி வாராய்குகனே முருகனே
பாதாம்புஜச் செம்பொற்சிலம் பொலிக்கவே”
and

“ஐகத்தினக் காத்திடும் ஐனர்த்தன
ஆகமம் போற்றிடும் ஆனந்தரூபனே”

The message is emphatically stated at times as in,

“நாமம் உரைத்திடுநாவே - நானும்
நம்மை ஆளும் ஸ்ரீராமனினியதிரு (நாமம்)”

Songs addressed to Rama have a special sense of closeness and easy familiarity, as he was her “Ishta Devata”. She would question him, converse with him, ~~rejoice him~~ and chide him at times, as might be seen from songs like:

“அலைய விடுதல் நியாயமா ராமா”

“செய்யும் வகைஅறிதேன் - மனம்கனியச்

செய்யும் வகை அறிதேன்”

“சொல்லித்தான் தெரியுமோ - உனக்குச்

சொன்னால் கருணை வருமோ - என்நிலை (சொல்லித்தான்)”

The intimacy of the Nayika-Nayaka Bhava is no whit less in the songs addressed to Krishna such as,

“ஓடோடி வந்தேன் கண்ணா”

and

“கண்ணனிடம் எடுத்துச் சொல்லடி.”

Vaishnavite philosophy and imagery abound in several songs, for instance, in “அழகுத் திருமேனி சொந்தம் உண்டு” the references to the “Thiru” and “Maru” would be greatly relished by those familiar with their significance.

Poetic imagery is often so subtly interwoven into the texture of the song as to escape the eye of all but the discerning. The lullaby in **Krishna Lila Madhooryam** has alternating stanzas where Yashoda looks upon Krishna as her baby and as the Almighty. This corresponds to the swinging in and swinging out of the cradle.

Shunning publicity and self-promotion, she lived like a recluse, the joy of her songs lighting up her life. “God has been very kind to me. He has given me everything” she said often, the spirit of contentment being her way of life. That musicians and dancers of merit sought out her compositions was more a matter of pleasure than pride, in that she was able to share God’s bounties with so many. In her own words her cup of life was full the day the Divine Presence chose to visit her.

“Aaj bara jeevana pyala

Jab tuma aaye Nanda ke Lala”

INDEX OF SONGS

பாசரங்களின் முதற்குறிப்பகராதி.

பாசரம்	ராகம், தாளம்	பக்கம்
1. அக்கும் புலியின்	பேகடா, ஆதி	96
2. அங்கண் ஞாலம்	வராளி, மிச்சாபு	17
3. அம்பரமும்	பூர்விகல்யாணி, ஆதி	66
4. அறிவது	நாட்டைகுறிஞ்சி, ரூபகம்	51
5. அன்றாயர்	காபி, ஆதி	24
6. ஆய்ச்சியர்	சுரட்டி, ஆதி	50
7. ஆளும் பணியும்	ஆநந்த பைரவி, ஆதி	67
8. இரக்கமின்றி	கௌளை, ஆதி	102
9. இருந்தண்	சங்கராபரணம், ரூபகம்	31
10. உத்திமேல்	பைரவி, மிச்சாபு	54
11. ஊன்வாட	முகாரி, கண்டசாபு	32
12. எங்கள் எம்மிறை	தேம்மாங்கு, ரூபகம்	100
13. எங்காணும்	கானடா, ஆதி	106
14. ஏத்துகின்றோம்	தேச், மிச்சாபு	103
15. ஏனமுனாகி	சக்ரவாகம், ஆதி	14
16. ஏழை ஏதலன்	செஞ்சுருட்டி, ஆதி	58
17. ஒரு குறளாய்	அடாண, ஸோபாஸ்	34
18. ஒரு நற்குற்றம்	சாமா, ஆதி	101
19. கண்ணோர	அஸாவேரி, ஆதி	74
20. கண்ணார் கடல்கும்	நாதநாமக்ரியா, கண்டசாபு	20
21. கண்ணார் கடல்போல்	பரஜ், ஆதி	47
22. கண்ணும் சுழன்று	கன்னடா, ஆதி	64
23. கம்பமாகடல்	வஸந்தா, ஆதி	42
24. கறவா மடநாகு	ஸாவேரி, மிச்சாபு	71
25. கரையடுத்த	கபபத்துவராளி, கண்டசாபு	83
26. கலங்க முந்தீர்	உசேனி, ஆதி	65
27. கலையும் கரியும்	குந்தலவராளி, ஆதி	15

28. கள்வன்கொல்	காண்டா, ரூபகம்	37
29. கள்ளம் மனம்	குறிஞ்சி, நடை சதுரஸ்ரம்	79
30. கவனையாளை	கமாஸ், ஆதி	48
31. காயையடை	கல்யாணி, ஆதி	22
32. காதில்கடிப்பு	அடாணு, ரூபகம்	108
33. காவார்	பாகேஸ்ரீ, ஆதி	94
34. கிடந்தநம்பி	மத்யமாவதி, ஆதி	70
35. குன்றமெடுத்து மழை	ஸஹானு, ஆதி	112
36. குன்றமொன்றெடுத்து	ஜோன்புரி, ஆதி	111
37. கைம்மான மதயாளை	மலயமாருதம், கண்டசாபு	89
38. கைம்மான மழுகளிறு	ஸஹானு, கண்டசாபு	56
39. கையிலங்கு	புன்னாகவராளி, மிச்சாபு	59
40. கொங்கலர்ந்த	இந்தோளம், மிச்சாபு	18
41. சந்தமலர்	யமுனாகல்யாணி, ஆதி	104
42. சலங்கொண்ட	நாட்டை, கண்டசாபு	39
43. சிங்கமதாய்	தோடி, ஆதி	76
44. சின இல்	சங்கராபரணம், ஆதி	73
45. சிலையிலங்கு	மாண்டு, கண்டசாபு	81
46. செங்கமலத்து	நாட்டை, ஸோபானம்	78
47. சொல்லுவன்	யமுனா கல்யாணி, ஆதி	29
48. தந்தைகால் விலங்கு	ஆஹிர்வைரவி, ஆதி	85
49. தந்தைகாலில்	ஹரிகாம்போஜி, ரூபகம்	75
50. தந்தைதாய்	பரஜ், ஆதி	97
51. தன்னை நைவீக்கிலேன்	ஹயீர்கல்யாணி, ஆதி	93
52. தவள இளம்பிறை	ரேவதி, ஆதி	95
53. தாந்தம்	மத்யமாவதி, ஆதி	52
54. தாயே தந்தை	செஞ்சுருட்டி, நடைதிஸ்ரம்	19
55. தாவளந்து	தோடி, மிச்சாபு	46
56. திரிபுரம்	செஞ்சுருட்டி, ஆதி	28

57. திருத்தாய்	தேம்மாங்குநடை சதுரஸ்ரம்	110
58. திருமடந்தை	யதுகுலகாம்போஜி, கண்டசாபு	40
59. திருவுக்கும் திரு	ஸாரங்கா, நடைதிஸ்ரம்	77
60. திவனும்	காம்போஜி, ஆதி	27
61. தீதறு நிலம்	ஆந்தைபரவி கும்மி	60
62. துறப்பேன்	பீம்பலாஸ், மிச்சாபு	63
63. தூம்புடை	ஸஹானு, ஆதி	45
64. தூவிரியமலர்	பெஹாக், ரூபகம்	36
65. தென்னியீர்	நாட்டைகுறிஞ்சி, ரூபகம்	82
66. தொண்டர்	வழிநடைச்சிந்து	86
67. நண்ணுத	கேதாரம், ஆதி	26
68. நந்தாவிளக்கு	பந்துவராளி, ஆதி	38
69. நிலையிடம்	நாட்டை, கவுந்துவம்	114
70. நீணுகம்	சுரட்டி, ஆதி	117
71. நும்மைத்தொழுதோம்	நீலாம்பரி, ரூபகம்	39
72. பண்டைநான்மறை	பெளளி, ஆதி	57
73. பாராயதுண்டு	ரீதிகௌளை, கண்டசாபு	25
74. புள்ளாய்	தர்பாரிகாளடா, ஆதி	72
75. புன்னுருவாகி	செஞ்சுருட்டி, மிச்சாபு	109
76. பூங்கோதை	நாதநாமக்கியா, நடைதிஸ்ரம்	105
77. பெடையடர்ந்த	ஹம்ஸாநந்தி, கண்டசாபு	69
78. பெரும்புறக்கடல்	பிரத்தாவைஸாரங்கா, ஆதி	80
79. பேரணிந்து	வஸந்தா, ஆதி	43
80. பொறுத்தேன்	மோஹனம், மிச்சாபு	62
81. பொன்னிவரமேனி	திலங்கு, மிச்சாபு	92
82. போதலர்ந்த	பெளளி, கண்டசாபு	41
83. மஞ்சாடு	நாதநாமக்கியா, கண்டசாபு	30
84. மன்னிலங்கு	முகாரி, ஆதி	113

85	மாண்கொண்ட	கம்பீரநாட்டை, திரிபுட	68
86	மாணமரும்	நீலாம்பரி, கண்டசாபு	115
87	மாணமுடைத்து	காபி, ஆதி	107
88	மாற்றமுள்ள	ஆவிரி, ஆதி	118
89	மாற்றரசர்	தன்யாசி, ஜம்பை	44
90	முந்துற	தேச், ஆதி	98
91	முற்றமுத்து	காம்போஜி, மிச்சாபு	13
92	மூவரில்	காம்போஜி, ஆதி	99
93	மைந்தின்ற	அஸாவேரி, ஆதி	116
94	வங்கமாமுந்தீர்	பைரவி, சும்மி	91
95	வண்டார்பூ	ஸௌராஷ்ட்ரம், ரூபகம்	90
96	வண்டுணும்	தேம்மாங்கு, நடைசதுரஸ்ரம்	61
97	வந்துனதடியேன்	ஸாவேரி, ஆதி	35
98	வாடமருதிடை	பூர்விகல்யாணி, ஆதி	33
99	வாடினேன்வாடி	ஆவிரி, ஆதி	11
100	வாணிலாமுறுவல்	ஸிந்துபைரவி, ஆதி	16
101	வானவர்தங்கள்	ஆந்தைபைரவி, ஆதி	21
102	வானோளவும்	கல்யாணி, ஆதி	88
103	வாலிமாவலத்து	உசேனி, ஆதி	12
104	விண்ணவர்தங்கள்	கேதாரகௌளை, திரிபுட	84
105	விற்பெருவிழவும்	தோடி, ஆதி	23
106	வியமுடை	கேதாரகௌளை, ஆதி	87
107	வென்றிமா	மலஹரி, மிச்சாபு	53
108	வெருவாதான்	தேம்மாங்கு, நடைதிஸ்ரம்	55

ஸ்ரீ :
திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி

தனியன்

கலயாமி கலித்தவம்ஸம் கவிம் லோகத்திவாகரம்
யஸ்ய கோபி : ப்ராகாசாபி : ஆனிட்யம் நிஹதந்தம :

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வோந்தன்—வாழிரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்

நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல் துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக் கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

எங்கள் கதியே இராமானுச முனியே
சங்கை 'கெடுத்தாண்டவராசா—பொங்குபுகழ்
மங்கையர்க்கோளிந்த மறையாயிரமனேத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா.

10

ராகம் : ஆஸரி

1. 1. வாழ்வேள்

தாளம் : ஆதி

வாழ்வேள்	வாழ்	வருந்தினேன்	மனத்தால்	பெருந்துயர்	இடும்பையில்	பிறந்து	—
.தத்த	தாதா	,பப	பதகித	,நிதப	மமகரி	கமபத	பா.,
கூடினேன்	கூடி	யினையவர்	தம்மோ	டவர்தருங்	கலவியே	கருதி	—
.தபத	நிஸ்ஸா	நிதநிஸ்	நிததப	,மகம	பதபம	கமகரி	ரீ .
ஒடினேன்	ஒடி	யுய்வதோர்	பொருளால்	உணர்வெனும்	பெரும்பதம்	திரிந்து	—
நாடினேன்	நாடி	நான்கண்டு	கொண்டேன்	நாராய	ணுவென்னும்	நாமம்	—

மஞ்சலாஞ்சோலை வண்டரை மரநீர் மங்கையார் வாள் கவிசுன்றி
செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வ நன்மாலு யிவைகொண்டு சிக்கெனத்தொண்டி
துஞ்சும் போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரின் சொல்லிலும் நன்றும்
நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு நாராயணு வென்னும் நாமம்.

வாலிமா	வலத்	தொருவன	துடல்கெட	வரிசிலை	வளைவித்	தன்று
பாரிஸ்	நிதபா	மநிதப	மகரிஸ	நிலரிச	மாரிக	ஸரி "
ஏலநா	றுதண்	தடம்பொழி	விடம்பெற	இருந்தநல்	இமயத	துள்
ரிகமப	, பதப	மததப	மகரிஸ	நிலரிச	பமகரி	கஸ, "
ஆலிமா	முகில்	அதிர் தர	அருவரை	அகடுற	முகடே	றி
பீலிமா	மயில்	நடஞ்செயும்	தடஞ்சனைப்	பிருதிசென்	றடைநெஞ்	சே

கரிய மாமுகில் படலங்கள் கிடந்தவை முழங்கிட களிற்றென்று
பெரியமரசனம் வரையெனப் பெயர் தரு பிருல்பெயம் பெருமாளை
விரிகொள் வண்டறை வையம்பொழில் மங்கையர் கலியன் தொலிமாலை
அரிய இன்னிசை பாடுநல்லடியவர்க் கருவினை யணாயாவே.

முகடு அகடுற = கீழ்வயிறு தழுவுப்படி.

12

ராகம் : காம்போதி

1. 3. முற்றமுத்து

தாளம்: மிச்சரகாபு

முற்ற	முத்துக்	சோல்து	ணையா	முன்னடி	நோக்கி	வளைந்	து
பதஸ்	ஸ்ஸத்த	நிஸநித	தநிதப	நிதப	பாபத	மகா	மாபா
இற்ற	கால்போல்	தள்ளி	மெள்ள	இருந்	தங்கிளை	யா	முன்
பதஸ்	தபபா	பதப	பமமகமகரிஸ	நிதா	பாமக	ரிமக	மகரிஸ
பெற்ற	தாய்போல்	வந்த	பேய்ச்சி	பெரு	முலை	யூடு	யிரை
ரிகஸ	ரிகமா	காம	பா பா	பதப	பதஸ்	ரிஸநித	நிதபா
வற்ற	வாங்கி	யுண்ட	வாயான்	வத	ரிவணங்	குது	மே
பதக்நி	ஸ்ஸநித	மபத	பாமக	ரிதா	பாமக	ரிமக	மகரிஸ
முதுகு	பற்றிக்	கைத்த	லத்தால்	முன்னொறு	கோ	லூன்	றி
நிதநி	தாதா	தாநி	நித்தாபா	கமப	தபபதஸ்	ரிஸநித	தநிபா
வீகிர்வி	திர்த்துக்	சண்சு	முன்று	மேற்கி	ளைகொண	டிரு	யி
மகம	பாபா	மபத	மாமா	கமப	தபதா	ஸ்பத	ஸ்
இதுவெண்	னப்பர்	முத்த	வாடுறன்	றிளை	யவர்	ஏசா	முன்
மகப	பதஸ்ரி	மாக்	ஸ்ஸத்த	தஸ்ரி	ஸ்ஸா	ஸ்பத	ஸ்
மதுவெண்	வண்டு	பண்கள்	பாடும்	வத	ரிவணங்	குது	மே
பதக்ரி	ஸ்ஸநித	மபத	பாமக	ரிதா	பாமக	ரிமக	மகரிஸ

வண்டுதண்டே னுண்டு வாழும் வதரி நெடுமாலை
கண்டல் வேலி மங்கைவேந்தன் கலிய நெலிமாலை
கொண்டு தொண்டர் பாடியாடக் கூடியில் நீள் விசும்பில்
அண்டமல்லால் மற்றவர்க்கோர் ஆட்சியற்றியோ மே.

மேற்கிளை = மேல்தொண்டை

13

எனம்முன்	ஆகி	யிருநில	மிடந்து	அன்றி	கையடி	யிமையவர்	வணங்க
மாமப	கரி	ஸரிமம	பபாப	கமபத	தங்கப	பமதப	கஸரி
தானவன்	ஆகம்	தரணியில்	புரளத்	தட்டுச்சிலை	குனித்த	எந்தலை	வன்
மாகரி	கரிஸா	ஸதகரி	ஸரிஸா	ஸரிமம	பபாப	பாபத	நிதபா
தேனமர்	சோலைக்	கற்பகம்	பயந்த	தெய்வன்	னறுமலர்	கொணர்ந்	து
பாபம	தரிஸா	ஸாஸஸ்	ஸரிஸா	தரிஸ்நி	ததபம	மபதநி	ஸா
வானவர்	வணங்கும்	கங்கையின்	கரைமேல்	வதரிபாச்	சிராமத்	துள்	ளானே
ஸ்தகரி	ஸரிஸா	தரிஸ்நி	ததபம	கமபப	பபாப	நிதபா	கஸரி

வகுந்திரை மணிநீர்க் கங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிராமத் துள்ளானே
கருங்கடல் முந்நீர் வண்ணனை பெண்ணிக் கலியன்வாயொலி செய்த பனுவல்
வரகு செய்த நுந்துமைந்தும் வல்லார்கள் வானவருலகுடன் மருவி
இருங்கடல் உலகமாண்டு வெண்குடைக்கீழிமையவராகுவர் தாமே

ஏனம் = வராதம்.

கலையும்	கரியும்	பரிமா	வும்	திரியும்	கானம்	கடந்து	போய்
ஸஸமா	பபதா	தபதநி	தா	தஸ்நீ	தபபா	மதாப	மா
சிலையும்	கணையும்	துணையா	கச்	சென்றன்	வென்றிச்	செருக்க	ளத்து
மமமா	ஸஸஸா	ஸமஸம	பா	மாதா	ஸ்நீ	ததாப	மா
மலைகொண்	டலைநீ	ரணைகட்	டி	மதிநீ	ரிஸ்ங்கை	வாளர்க்	கர்
மாமநி	நிததா	மதமத	ஸ்நா	தஸ்மா	கஸ்ஸா	தஸ்நீ	தா
தலைவன்	தலைபத்	தறுத்து	கந்தான்	சாளக்கி	ராமம்	அடைநெஞ்	சே
தஸ்மா	கஸ்ஸா	தஸ்ஸா	நீ தா	ஸ்நா	நிநி	தாபா	மா

தாரா ஆகும் வயல்குழந்த சாளக்கிராமத் தடிகளை
காரார் புறவில் மங்கைவேந்தன் கலியனொலிசெய் தமிழ்மலை
ஆரார் உலகத் தறிவுடையார் அமரர் நன்னுட் டரசாள
பேரபரிமும் ஓதுமின்கள் அன்றியிலையே பிதற்றுமினே.

தாரா = ஸாரஸ பகஷி

ராகம் : விந்து ஸபரி

1. 6. வானிலாமுறுவல்

தாளம் : ஆதி

வானிலா முறுவல்	சிறுநுதல்	பெருந்தோள்	மாதரார்	வனமுலைப்	பயனே	—
பாபப	புதபம	கரிகா	காகக	ரிகரிஸ	ரிபமா	“ ”
பேணினேன்	அதனைப்	பிறையெனக்	கருதிப்	பேதைபேன்	பிறவினோ	—
ஸாஸரி	கமமா	கபதரி	தமகா	கதபம	கரிகம	“ ”
ஏணிலே	னிருந்தேன்	எண்ணினேன்	எண்ணி	ஜூனையவர்	கலவியின்	—
பாப்ப	பாபா	பதரிஸ்	தாபா	தாதத	பதபம	“ ”
நாணினேன்	வந்துன்	திருவடி	யடைந்தேன்	நைமிசா	ரணியத்துள்	—
பாபத	ரிஸ்ஸா	ரிதரிஸ்	தாபா	பதபம	ககரிஸ	“ ” (ஸா)

ஏதம்பந்தனுக்கா வண்ணம் நாமெண்ணி எழுமினோ தொழுதுமென்றிமையோர்
நாதன் வந்திறைஞ்சும் ஹமிசாரணியத் தெந்தையைச் சிந்தையுள் வைத்து
காதலே மிகுத்த கலியன்வாயொலி செய்மாலுதான் கற்றுவல்லார்கள்
ஒத நிர் வையமாண்டு வெண்குடைக்கீழ் உட்பருமாருவர் தாமே.

ஏணிலேன் = எண்ணாமலிருந்தேன்.

16

ராகம் : வராளி

1. 7. அங்கள் ஞாலம்

தாளம் : மிசர்-சாபு

அங்கண்	ஞாலம்	அஞ்ச	அங்கோ	ராள	ரியாய்	அவு	ணன்
பபா	பததப	கபம	கரிரிஸ	ஸரிக்கரி	ஸரிரிஸ	ஸதரி	ஸா “
பொங்க	ஆகம்	வள்ளு	கிரில்	போழ்ந்த	புனி	தன் இ	டம்
பமக	கரிரிஸ	ஸரிக்கரி	ஸரிஸரி	ஸாநி	கரிகா	மபத	பா “
பைங்கண்	ஆணைக்	கொம்பு	கொண்டு	பத்தி	மையால்	அழக்	கீழ்ச்
ஸாநி	தரிபா	மகக	மபதா	தமத	தரிபத	ரிஸ்ரி	ஸா “
செங்கண்	ஆளி	யிட்டி	ஹைஞ்சும்	சிங்	கவேள்	குன்ற	மே.
ஸாநி	க்ரிக்கம்	பிம்க	க்கரிஸ	ஸாநி	தரிபா	மகக	பமதா

செங்கண் ஆளியிட்டிஹைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றுடைய
எங்கள் ஈசன் எம் பிராண இறந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னு தொல்சீர் வண்டறைதார்க் கலியன்
செங்கையாளன் செஞ் சொல் மாலை வல்லவர் தீதிலரே.

போழ்ந்த = பிளந்த

ஆளி = சிங்கம்

17

கொங்க	லர்ந்தம	லர்க்கு	ருந்தமொ	சித்த	கோவல	னெம்பி	ரான்
மகம	கஸஸஸ	நிகஸ	நிதநி	ஸாம	கஸஸநி	ஸமகம	மா,,
சங்கு	தங்குத	டங்க	டல்துயில்	கொண்ட	தாமரைக்	கண்ணி	னன்
காம	தாதநி	ஸாநி	தாதநி	ஸாஸ்	தமமத	கமக	ஸா,,
பொங்கு	புள்ளினை	வாய்பி	ளந்தபு	ராணர்	தம்மிடம்	பொங்கு	நீர்
ஸாஸ்	தமமத	கமக	ஸாஸஸ	ஸாஸ்	கஸ்தா	நிதநி	ஸா,,
செங்க	யல்தினைக்	கும்சு	னைதிரு	வேங்க	டட்குடை	நெஞ்ச	மே
ஸங்க்	ஸாஸ்க்	நிக்ஸ்	தாதநி	ஸாநி	தமமத	கமக	ஸா,,

செங் கயல் தினேக்கு ஞ்சனைத் திருவேங்கடத்துறை செல்வனை
மங்கையர் தலைவன் கல்கன்றி வண்டமிழ்ச் செஞ்சொல் மாலிகள்
சங்கையின்னித் தரித்துரைக் காவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே
வங்க மாகடல் வையங் காவலராகி வாணு லகாள்வரே

18

தாயே	தந்தையென்	றும்	தார	மேகிளா	மக்களென்	றும்
ஸஸத	ஸகரி	கா,	மக	தபம	பமக	ரீ, ...
நோயே	பட்டொழிந்	தேன்	றுன்னேக்	காண்பதோ	ராசையி	னூல்
நீர்	கமப	கமரி	,ஸரி	பமக	ரிஸஸ	ஸா, ...
வேயேய்	பும்பொழில்	சூழ்	விரை	யார்திரு	வேங்கட	வா
நாயேயன்	வந்தடைந்	தேன்	நல்கி	யாளென்னேக்	கொண்டரு	ளே

கண்ணாய் ஏழுலகுக்கு யிராய எங்காநீ வண்ணனை
விண்ணோர் தாம்பரவும் பொழில் வேங்கட வேதியனை
திண்ணோர் மாடங்கள் சூழ் திருமங்கையர் கோள்களையன்
பண்ணோர் மாடல் பத்தும் பழில்வார்க்கில்லு பாவங்களே

தல்கி = கிருபை செய்து

கண் ஸரி	ஹர்க்	டல்	துழி	லங்	கைக்கி	ஹவன்	தன்
திண்	மகரி	மா	மாம	மா	மாம	மகபம	கா ,
ஸப	ஹகம்	புளக்	கச்ச	ரஞ்	செல	உய்த்	தான்
வீண்	பாம	மகபம	ரீஸ	மா	கரீ	கரி	ஸா ,
மப	மகம	மூம்	வேங்க	ட	மாம	லை	மேய
அண்	ஹகம்	பா	பாப	பா	பாப	தப	தமம
மா	மாம	டி	யேனி	ட	ரைக்க	னையா	யே
		தப	தாம	கம	கரிநி	ஸரி	கா,

வில்லார் மலிவேங்கட மா மலை மேய
மல்லார் திரேடாள் மணிவண்ணம்மாலை
கல்லார் திரேடாள் கலியன் சொன்ன மாலை
வல்லார்வர் வானவராகுவர் தாமே.

20

ராகம் : ஆனந்த பாரதி

2. 1 வானவர்

தாளம் : ஆதி

வானவர்	தங்கள்	சிந்தை	பொலவெள்	நெஞ்ச	மே இனிது	உவந்து	மாதவ
பாபா	பாபா	பாபா	பாபம	மகமப	,மம	கரிம	,மமா
மானவர்	தங்கள்	சிந்	தை	யமர்ந்து	ஹகின்	எந்தை	—
கமபம	கரிஸா	ஸாஸரி	நீ "	ஸகாரி	பமகரி	ரிஸரிக	ஸா "
கானவர்	இகோர்	அகிலபுகை	யோங்கு	வேங்கடம்	மேவி	மாண்கு	றள் "
பாபப	பாபம்	பஸ்ஸஸ்	நீ நீ	நிஸ்கரி	கம்கரி	ஸ்தநிநி	ஸா "
ஆன	அந்	தணற்கு	இன்று	அடிமைத்	தொழில்	பூண்டா	யே.
பக்கி	ரிஸ்ஸா	நிர்ஸி	தநிபா	கமபா	பாபம	கரிகரி	மா "

மின்னுமாமுகில் மேலதன் திருவேங்கடமலை கோவில் மேலிய
அன்னமாய நிகழ்ந்த ஆமரர் பெருமானை
கன்னிமாமதிள் மங்கையர் கணிகன்றி இன் தமிழாலுரைத்த இம்
மன்னு பாடல் வல்லார்க்கிடம் ஆகும் வானுலகே

எவ்வள் = திருவெவ்வுரை (திருவள்ளூர்)

காசை	யாடை	முடி	யோழக்	காதல்	செய்தான்	அவ
கதபம	கககரி	நிரிகா	ரிஸஸா	நிஸரிஸ	ரீரீ	காமா
நாச	மாக	நம்ப	வல்ல	நம்பி	நம் பெரு	மான்
கநிநித	பாபா	பமநித	மககரி	நீரீ	கரிபம	ரீ பம
வேயின்	அன்ன	தோளம்	டவார்	வெண்ணெய்	உண்டான்	இவனென்
ஸாஸ்ரி	தநிபா	பா,ம	கமரீ	கமபத	தாதப	மபதநி
ஏச	நின்ற	எம்பெரு	மான்	எவ்வுள்	கிடந்தா	னே
தாக்கி	ஸாஸா	ஸ்ரிநித	தபதநி	தாரீ	நிதபா	நிதபம
						கரிஸா

இண்டை கொண்டு தொண்டரேத்த எவ்வுள் கிடந்தானே
வண்டு பாரும் பைப்புறவில் மங்கையர் கோன் கலியன்
கொண்ட சீரால் தண்டமிழ் செய்யாலை ரைந்தும் வல்லாரீ
அண்டமான்வதானை அன்றேல் ஆள்வர் அமுருலகே

22

விந்நெரு	விழவும்	கஞ்சனும்	மல்லும்	வேழமும்	பாகனும்	வீ
பபப	மகரிஸ	நிஸரி	காமா	,மமம	மாகம	மு
செற்றவன்	தன்னேப்	புரமெரி	செய்த	சிவனுறு	துயர்களை	நிததா
தபத	நிஸ்ஸா	நிஸ்ரிஸ்	ஸ்நிரிஸ்தா	நிக்ரிஸ்	ஸ்நிரிஸ்தபதம்	தே
பற்றலர்	வீயக்	கோல்கையில்	கொண்டு	பார்த்துத்தன்	தோர்முன்றின்	கமதநி
சிற்றவை	பணியால்	முடிதுறந்	தானைத்	திருவல்லிக்	கேணிக்	ஸா,, னை னே

மன்னு தன் பொழிலும் வாவிபும் மதினும் மாடமாளிகையும் மண்டபமும்
தென்னன் தென்னடையர்கோன் செய்த நன்மயிலைத் திருவல்லிகேணரி நின்றான்
கன்னிநன் மாட மங்கையர் தலைவன் காமரு சீரீககனி கன்று
சொன்ன சொல் மானு பத்துடன் வல்லாரீ காமினிதாள்வர் வானுலகே

அன் மப	றயர்கு பரிஸ்ரி	லக்கொடி ரிம்க்கரி	யோடணி ஸாத்ரி	மாமலர் மபமப	மங்கையோ ரிஸ்திப	டன்பள் காரிஸ	வீயவு ரிநிக
ணர்க்கென்	றனுமி கா கக	ரக்கமி காகக	லாதவ கமகக	ஹுக்குற மாரிம	யுமிட பததத	மாவதி தநிதப	கும்பொழில் காரிக
ரீ நிஸ	ருயபு கரி மம	னல் நறை பரிமப	யூர்திரு நீஸ்ரி	வாலிகு ஸாஸ்ஸ்	டந்தைத பஸ்ஸ்ஸ்	டந்திகழ் ரீஸ்ரி	கோவல் ந ம்க்கிக்
குழ் நன்	கரி மம	தான் கிடந் மப ரிஸ்	தான் நடந் பா ரிப	தாற்கிடம் கா ரிஸ	மாமலை ரீமம	யாவது பரிமப	நீர்மலை நீஸ்ரி
கர்சின்	ரூனிருந் ஸா தரி						(யே) (ஸ்ர)

தெருமாலவன் மேலிய நீர்மலை மேல் நிலவும் புகழ் மங்கையர் கோனமரில்
சடமாகரியாறின் வல்லான் கலியெனன் செய்தமிறு மாலை வல்லார்க்குடனே
விடுமாலலின வேண்டிடில் மேலுலகம் எவிர்தாயிடுமன்றி யிலங்கொலிசை
கொடுமாகடல் வையகமா ண்டுமதிக் குடை மன்னவரா யடிகுடுவோ.

24

ராகம் : ரீதிகௌள

2.5. பாராயதுண்டு

தாளம் : கண்ட நடை ஆதி

பாராய	துண்டுமிழ்ந்த	பவளத் தூ	னைப்	படுகடல்	லமுதத்தைப்	பரிவாய்கீண்	ட
ஸ்ரநிதம	மாகரிஸ	நிலகரிக	மா,,	கமநீரி	நிஸ்நிதம	கமநீரி	ஸ்ர,,
சீரானே	யெம்மானே	தொண்டர் தங்	கள்	சிந்தையுள்ளே	முனைத்தெழுந்த	தீங்கருப்பி	னை
நிபநிஸ்ஸ்	ஸ்நிக்கரிஸ்	நிஸ்க்ரி	கா,,	கம்க்கரிஸ்	ஸ்ரநிதமி	ஸ்ரநிதம	கமகரிஸ
போரானே	க்கொம்பொசித்த	போரேற்றி	னைப்	புணர்மருத	யிறுநடந்த	பொற்குன்றி	னை
காரானே	பிடர்கடிந்த	கற்பகத்	தைக்	கண்டதூவன்	கடல்மல்லேத்	தலசயனத்	தே.

படநாகத் தணிகிடந்தன்று அருணர் கோனைப்படவெழுண்டு மருதிடைப்போய்ப் பழனவேலி
தடமார்ந்த கடல்மல்லேத் தலசயனத்துத் தாரணரக்கண் குயிலமர்ந்த தலைவன் தன்னை
கடமாரும் கருங்குறிய வல்லான் வெல்போர்க்கவிசென்றி பொலிசெய்த இன்பப்பாடல்
திடமாக இவையைத்தும் ஐந்தும் வல்லார் தீவினையை முதலரிய வல்லார் தாமே.

ராகம் : கேதகரம்

2. 6. நள்ளுத

தாளம் : ஆதி

நன்னு
ஸாஸா
பெண்ணு
பாஸா
தன்னு
ஸமகா
எண்ணு
ஸாஸா

த
ஸா
கி
ஸா
நந்த
மா
தே
ஸா

ணரிடைப்
ஸாஸஸ
டும்பெரு
மகனி
லேத்தல
பாபம
ரையிறைப்
பாபம

புக்கு
ஸாகரி
மானார்
ரிஸஸா
சய
கம்பா
பொழு
கம்பா

—
ரிமகரி
மருவினி
ஸாஸரி
னத்து
பரிஸா
து
ஸரிபம

வானவ
ஸநி ரிஸ
ய
கா,
ரை
ஸா,
மே
காஸா

கடிகமழு நெடுமறுகில் கடல்மல்லுத்தல சயனத்து
அடிகளா டியே நினையும் அடியவர்கள் தம்மடியான்
வடிகொள் நெடுவேல் வலவன் கலிகென்றி யொலிவல்லாச்
முடிகொள் நெடு மன்னவர்தம் முதல்வர் முதலாவா ரே.

உர

ராகம் : காரம்போதி

2. 7. திவனும்

தாளம் : ஆதி

திவனும்வெண்
பதஸ்ரி
அவனும்நின்
பதஸ்ஸ்
குலனாயங்
கஸரிக
இவளையுள்
பதஸ்ரி

மதிபோல்
ஸ்ரிதா
னாகத்
தபா
கண்ணி
மப்பா
மனத்தா
ஸ்ர்—

திருமுகத்
தஸ்ரித
திருப்பது
பதபம
கொல்லியம்
மாபத
லென்றினேந்
மபதஸ்

தரிவை
நிதபா
மறிந்தும்
கரிஸா
பாவை
நிதபா
திருந்தாய்
பா—

செழுங்கடல்
மரிதப
ஆகிலு
ஸ்ரிமக
சொல்லுநின்
பதஸ்ரி
இடவெந்தை
ஸ்ரிநித

அமுதினில்
பாபத
மாசைவி
கரிஸா
தாள்நயந்
ஸ்ரிம
யெந்தைபி
தபமக

பிறந்த
மகமா
டாளால்
பதஸா
திருந்த
பதஸ்ா
ரானே
ரிஸரி

அன்னமும் மீனும் ஆமையும் அரியும் ஆயாளர் மாயனே அருளாய்
என்னும்இன் தொண்டர்க் கின்னருள்பிரியும் இடவெந்தை யெந்தை பிரசுனை
மன்னுமாட மங்கையர் தலைவன் மானவேல் கலியன் வாயொலிகெள்
பன்னிய பனுவுல் பாடுவாச் நானும் பழலினை பற்றறுப்பாரே.

அரிவை—யுவதி

திரிபுர ரிபமக	மூன்றெரித் ஸாஸஸ	தானும் ஸா,நி	மற்றை தரிதப	மலர்மிசை	மேலய	னுமீ ஸரிபம	யப்ப காகா
முரிதிரை	மாகடல்	போல்மு	முங்கி	முவுல	கும்முறை	யால்வ	ணங்க
ஸரிமம	மாமம	கமபம	பாபா	கதபம	கரிஸரி	ஸரிகரி	ரிஸரி(ஸா)
எரியன	கேசர	வானெ	யிற்றேர்	டிரணிய	னாகமி	ரண்டு	கூறு
அரியுரு	வாமிவர்	ஆர்கொல்	என்ன	அட்டபு	யக்கரத்	தேனென்	றூரே.

மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வணங்கும் நீள் முடி மாலை வயிற் மேகன்
தன்வலிதன் புகழ்குமுந்த கச்சி அட்டபுயக்கரத் தா திதன்னை
கன்னிநன் மரமதிள் மங்கை வேந்தன் காமஞ்சீர்க்கலிகன் றிருன்று
இன்னிசையால் சென்ன செஞ்சொல் மாலைவேத் தவல்லார்க் கிடம் வைகுந்தமே.

முரிதிரை = பெரிய அலை
எரியன கேசர = நெருப்பு போன்ற உளைமயிர்
காமஞ்சீர் = விரும்பத்தக்க குணமுடைய

சொல்லுவன் நீரிக	சொற்பொருள் காகக	தானவை காகக	யாய்சுவை காகக	யூருவி ரீகம	நாற்றமும் பா பப	தேற்றமு மபமப	மாய் கா,,
நல்லரீன்	நான் முகன்	நாரணன்	னுக்கிடம்	தான்தடஞ்	குழந்திழ	காயகச்	சி
கா கம	ரீரி	ரீபம	ரீ ஸஸ	நீ ரி	கா பம	ரீஸஸ	ஸா,,
பல்லவன்	வீல்லவ	னென்றுல	கில் பல	ராய் ப்பல	வேந்தர்வ	ணங்குக	முல்
கா கக	பா பப	பமதப	கா கக	மககம	தா தநி	பா பக	பா,,
பல்லவன்	மல்லையர்	கோன்பணிந்	தபர	மேச்சர	விண்ணக	ரமது	வே
பமதப	கா கக	கா கம	ரீ ரி	நீ ரி	கா பம	ரீ ஸஸ	ஸா,,

பார்மன்னு தொல்புகழ்ப் பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சர விண்ணகர் மேல்
கச்சிமன்னு நீள்வயல் மங்கையர்தம் தலைவன் கலிகன் றிருந்துரைத்த
ச்சிமன்னு செந்தமிழ் மாலைல்லார் திருமாமகள் தன் னருளால்கல்
தேர் மன்னராய் ஓவிமா கடல்கூழ் செழுநீருலகாண்டு திகழ்வார்களே.

மஞ்சாடு வரையேறும் கடல்களை மும் வானகமும் மண்ணகமும்
ஸரிமகரி மமமா மமமப கா,, ஸபபாம ககரிஸரி
எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கி யாலின்மே லோர் இளந்தளிர் கண்வளர்ந்த
மபமகம் பபபப பாதபம் பரி,, மமமாம மதபதம்
துஞ்சாநீர் வளஞ்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென் பால் தூயநான் மறையாளர்
செஞ்சாலி வளைவயலுள் திகழ்ந்துதோன் றும் திருக்கோவ லுரதுலுள்

மற்றுமெல் லாம்
காமகரி ஸா,,
சுசந்தன் னை
காமகரி ஸா,,
சோமுச் செய்ய
கண்டேன்நா னே.

வாரணங்கொள் இடர்கடித்த மாலைநில மரசத்தத்தை மழைமுகிலே போல்வாள் தன்னை
சீரணங்கு மறையாளர் நிலைந்த செல்வத் திருக்கோவலுர தலுள் கண்டேனென்று
வாரணங்கு முலை மடவாள் மங்கைவேத்தன் வாட்கலிய ளெனியைந் துமைந்தும் வல்லார்
காரணங்கள லுலகங் கலந்தாங் கேத்தக் கரந்தெங்கும் பரந்தரனைக் காண்பர் தசமே

சோமு = ஸோம யாகம்

80

தாளம் : சங்கராபரணம்

இருந்தன் ரிமகா கருந்தண் மகமா அருந்தி ஸாஸ்ரி செருந்தி நீஸா

மா ஸா,, மா பதநிஸ் இன் நீதா நாண் ஸாரீ

நிலம் ஸாஸா கடல் பதநிஸ் இன் நீதா நாண் ஸாரீ

எ னாம ஸாரிகா காமா கண் துயின் நீதா முரன் மொழி மொழி காமா காரீ

தாய் வளை மருப் மதபம் கம தாபா பொது பாதா திரு ஸாரீ

புளில் மாகா லநன் மாகா ளியம் தாபா வயிந் ஸாரீ

அகத் ரீகா மலர்த் ரீகா பொழி மாபா திர தாபா

தொடுக் கி ரீகா தே ரல் ரீஸா டே ஸா,, மே, மாரீ (க)

3. 1. இருந்தன் மாரிமம்.

தாளம் : ருபகம்

முலராசிய ஒருவனை முலலுக்குண்டுமித்தானை
தேவரீ தானவர் சென்று சென்றிறைஞ்சத்தன் திருவயிந்திர பரத்து
மேவு சோதியை வேல் வலவன் கலிகென்றி விரித்துரைத்த
பரவு தன்மயிற் பத்திவை பாடிட பாவங்கள் பயிலாவே.

தேறல் = தேன்
அளிகுலம் = வண்டு கூட்டங்கள்
பொது = நெருங்கி
உழிதரு = ஸஞ்சாரம் செய்ய

ஊள்வாட	உண்ணு	துயிர்காவ	லிட்டு	உடலில்லி	ரியாப்பு	லனைந்தும்	நெளந்து
பாமக	ரீஸாஸ	ரீந்த	ஸாஸா,	ரீமா ம	பாபாப	பமமரித	பாபா,
தாம்பாட	வாடத்த	வம்செய்ய	வேண்டா	தமதாவி	மையோரு	லகாள	கிற்பீர்
விதஸாஸ	ரீரி	ரிஸ்ரீம்	காரீ,	க்ரிஸாநி	நிதபாப	ரிமபதப	கரிஸரிம
காளுட	மஞ்ஞக்கு	ணமாட	மாரே	கயலாடு	கால்நீர்ப்ப	முனம்பு	டைப்போய்
தேனாட	மாடக்கொ	டியாடு	தில்லைத்	திருச்சித்ர	கூடம்சென்	றுசேர்மின்	களே.

சீரார் பொழில் முழந்தழ காயதில்லைத் திருச்சித்ர கூடத்துறை செங்கண்மாலுக்கு
ஆராத வள்ளத் தவரீ கேட்டுவப்ப அகூநிருலகுக்கருளே புரியும்
காராரீ பயற்கைக்க கலைகன்றி குன்று ஒலிமாவை யொச ரொன்ப தொடு ஒன்றும் வல்லாரீ
பாராராலகம் அளந்தானடிக்கீழ் ப்பலகாலம் நிற்கும்படி வரழ்வார் தாமே.

மஞ்ஞகு = மயலை

பழனம் = நிலங்கள்

மருவாரீ = விரோதிகள்,

32

ராகம் : பூர்விகல்யாணி

3. 3. வாட நகுதிடை

தாளம் : அநிதி

வாடம	ருதிடை	போகி	மல்லரைக்	கொன்று	ஒக்கலித்	திட	டு
பாமக	ஸரிஸா	ஸா,ஸ	ஸரிஸஸ	தா,ஸ	ரீகக	கரிபிப	கா,,
ஆடல்நன்	மாவுடைத்	தாயரா	நிரைக்	கன்று	இடர்	தீர்ப்	பான்
கரிசும	பாபப	மபதப	மககா	காமா	கரிகா	பமகரி	கரிஸா
கூடிய	மாமழை	காத்த	கூத்தன்	என	வரு	கின்	முன்
மபதப	ஸாஸ்ஸ	ஸா,ஸ்	ஸரிஸா	தாநீ	மாதா	ஸ்தக்கி	ஸா,,
சேடுயர்	பூம்பொழில்	தில்லைச்	சித்திர	கூடத்	துள்	ளா	னே.
தாக்கி'	ஸாஸ்ஸ	தாநித	பாபம	கமதநி	ஸ்திதப	பமகரி	கரிஸா

தேனமர் பூம்பொழில் தில்லைச் சித்திர கூடமமர்ந்த
வானவர் தங்கள் பிரானை மங்கையர் றேன் மருவாரீதம்
ஊனமர் வேல்கல்கன்றி யொண்டி முளன்பதோடொன்றும்
தானிவை கற்றுவிவாரீ மேல்காரகில்லா ன்னைதாமே.

ஒருகுறளா	யிருநிலமு	வடிமன்	வேண்டி
,,மபமகமா	பபபபா	நிதிபா	நிதிபா
உலகனைத்து	மீரடியா	லொடுக்கி	ஒன்றும்
,,மபஸ்ஸா	நிஸ்தாதா	பதநீ	ரி'ஸ்பா
தருகவென	மாவலியை	சிறையில்	வைத்த
,,மபரிஸ்ஸா	நிஸ்தாதா	ஸாஸ்தி	ரி'ஸா
தாடாளன்	தாளனைவீர்	தக்க	கீர்த்தி
நிஸ்ரிம்ரிஸ்	நிஸ்தாதா	பதநிஸ்	நிபத்தி (பா)
அருமறையின்	திரள்நான்கும்	வேள்வி	யைந்தும்
அங்கங்க	ளவையாரும்	இசைக	ளேழும்
தெருவில்மலி	விழாவளமும்	சிறக்குங்	காழிச்
சீராம	விண்ணகரே	சேர்மின்	நீரே

சீயம் — சிங்கம்.

குழலியர்வேள் — கூந்தலுடையார்க்கு மன்மதன்.

செங்கமலத்தயனைய மறையோர் காழிச்சீராம விண்ணகரேன் செங்கன்மாலை
அங்கமலத்தட வயல்கூழ் ஆலிநாடன் அருள்மாரி அரட்டமுக்கி அடையார் சீயம்
கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கை வேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன் சொள்ள
சங்கமுகத் தமிழ் மாலை பத்தும் வல்லார் தடங்கடல்கூழ் உலகுக்குத் தலைவர் தாமே.

34

பாகம் : ஸாவேரி

3. 5. வந்துளதடியேன்

தாளம் : ஆதி

வந்துள	தடியேன்	மனம்பு	குந்தாய்	புருந்தத்த	பின்வ	ணங்கும்	என்
பதஸ்ஸ	நித்தா	மபதம	கரிநீ	ஸரிபம	பதபம	பதஸ்ஸ	ஸ்ரா,,
சிந்த	னைக்கினி	யாய்	— திரு	வே	— யென்	னகுமி	ரே
ஸதபப	மககரி	ரி,,	,,ஸரி	மா,,	,,மா	ரிமபத	பா,,
அத்தனி	ரணியா	ரசோகி	ளினந்	தளிர்கள்	கலந்து	அவைவெங்	கும்
பந்தம	தபதா	தஸ்ஸாஸ்	ஸரிஸ்ரா	பதஸ்ரா	நிக்ரி'ஸ்	தஸ்திப	தா,,
செந்த	முல்பரை	யும்	— திரு	வா	— லி	யம்மா	னே.
தக்ரி'ஸ்	ஸ்தஸ்	தா,,	,,ஸரி	மபதஸ்	நிதப	மகரிஸ	தகரிஸ

புல்லி வன்டறையும் பொழில் புடைகூழ் தெள்ளிவி யிருத்தமாயனை
கல்லின் மன்னுதினேடோள் கலியடுகுவி செய்த
நல்ல இன்னிசை மாலை தரலுமோ ஹந்து மொன்றும் நவீன்று தாமுடன்
வல்லராயுரைப் பார்க்கிடமாகும் வானுலகே.

தூவி	ரிய	மல	குழக்	கித்	துணை	யோ	டும்	பிரி	யா	தே
,,ரிகபம	காரீ	ஸாநீ	தாநீ	ஸா	ஸாகா	மாபா	பா,,	பாதா	மா,,	கா,,
பூவி	ரிய	மது	நுக	ரும்	பொறி	வரி	யசி	று	வண்	டே
,,காமா	காமா	பாபா	பாபா	பா,,	பாதா	மதபம	காமா	ரிகாரி	ஸாநீ	ஸா,,
திவி	ரிய	மறை	வளர்க்	கும்	புக	ழா	ளர்	திரு	வா	வி
,,ஸாநீ	நீ,,	நீ,,	நீநீ	நீதா	ஸாஸா	ஸா,,	நீதா	ஸாஸா	ஸா,,	ஸா,,
,,ஏவ	ரிவெஞ்	சிலை	யா	லுக்	கென்	னிலை	மை	யுரை	யா	யே.
க்கா	ரீமா	காரீ	ஸாநீ	ஸா,,	பாஸா	நீதா	பாமா	பாதா	மா,,	கா,,

மையிலங்கு கருங்குவளை மருங்கலும் வயலாலி
நெய்யிலங்கு கடரெலிப் படையாளை நெடுமாலே
வகையிலங்கு வேல்கலியன் கண்டுரைத்த தமிழ்மாலே
ஐயிரண்டும் இவை வல்லார்க்கருவினைகள் அடையாலே.

கள்வன்	கொல்யான்	அறியேன்	கரியானு	ருகானை	வந்து
,,நில	ரீநில	ரிபகா	கமரீரி	ஸஸநிரி	ஸாஸா
வள்ளி	மருங்குல்	என்தன்மட	மானினைப்	போதவென்	று
,,பப	பபபா	நிபகம	ரீநில	நிஸரிபம	பா,,
வெள்ளி	வளைக்கை	பற்றபெற்	றதாயரை	விட்டகன்	று
,,கம	தததா	பதநித	பமகம	தநிஸா	தநிஸா
அள்ள	லம்பூங்	கழனி	யணியா	லிபுகு	வர்கொலோ
,,நிஸ்	நி'க்ரி'ஸ்	நி'ரிஸ்திபா	பமகம	தநிஸாநிப	காமரி (ஸா)

வள்ளி மருங்குல் — கொடியோன்ற இடை
புனல் — தீர்த்தங்கள்.

தாய்மனம் தின்றிரங்கத் தனியே நெடுமால் துணையா
போயின பூங் கொடியாள் புனவாலி புகுவெரென்று
காய்ச்சின வேல் கலியனென செய்தமிழ் மாலே பத்தும்
மேவிய நெஞ்சடையார் தஞ்சமாவது விண்ணுலகே.

நத்	தாவிளக்	கேஅளத்	தற்கரி	யாய்நர	நாரண	னேகரு	மாழுகில்
ஸா	நிதிதித்	பாகம்	கரிமப	தாபம்	மகஸி	காகம்	காஸரி
போல்எத்	தாயெமக்	கேயரு	ளாயென	தின்றிமை	யோர்பர	வுமிட	மெத்திசை
ஸாஸரி	கரிம	பாபப	பாபம	தாமத	ஸாஸ்தி	ததிபத	ஸாஸி'
யும்கத்	தாரமத்	தேனரிசை	பாடமா	டேகனி	வண்டுமி	முற்றதி	முல்துதைத்
ஸா. ப	பாபப	தாபத்	ஸாததி	ஸா, ஸ்ஸ்	ஸி'ரி'	ஸாஸஸ்	ஸ்தஸ்தி
துமத்	தாரம்தின்	றுமண	மல்குநங்	கூர்மணி	மாடக்கோ	யில்வணங்	சென் ன னே
ஸாஸ'ரி	காக்ரி'	காகம்	காஸி'	ஸாஸ்தி	ததி'ரி'	பாகம்	கரிம (தா).

*அத்தித்காஹம்

நிழல் மிழற்ற -- நிழலில் நீட்டி பாட

வண்டார் பொழில் குழந்தழகாய நாக்ஊர்
மணிமாடக் கோயில் நெடுமாலுக் கென்றும்

தொண்டாய தொலசீர் வயல் மங்கையர்கோன்
கலியனொலி செய்தமிழ் மாலை வல்லார்

கண்டார் வணங்கக் களியாண மீதே

கடல் குழலுக் கொரு காவலராய்

விண் தேராய் நெடுவெண் குடை நிழலிள்கீழ்

விரி நீருல் காண்டு வீசும்புவரே.

38

பாகம் : நயன்டை

3. 9. சலங்கொண்ட

தாளம் : கண்டசாயு

சலங்	கொண்ட	விர	ணியன	தகல்	மார்வம்	கீண்	பா,
ஸரி	ரீஸ	ஸரி	ரிஸஸ	ஸஸ	பாம	பா	கோ
தடங்	கடலைக்	கடைந்	தமுதங்	கொன்	குகத்த	கா	கா,
பா	பதிப	மம	மபம	மா	மமம	கம	மான்
நலங்	கொண்ட	கரு	முகில்போல்	திரு	மேனி	யம்	ஸா,
பப	மகம்	பதி	நிபப	மப	யுறை	ஸா	யில்
நாள்	தோறும்	மகிழ்ந்	திளிது	மருவி	பமம	கோ	கா,
பதி	ஸாதி	பப	நிபம	கம	லிசையென்	செருந்	தி
சலங்	கொண்டு	மலர்	சொரியும்	மல்	வணகையென்	செருந்	தே
சண்	பகங்கள்	மண	நாறும்	வண்	பொழிலி	லூர்	கூர்
வலங்	கொண்டு	கய	லோடி	வினா	யாடு	நாங்	சே.
வை	குந்த	விண்	ணகரம்	வணங்	குமட	நெஞ்	

சங்குமலி தண்டுமுதல் சக்கரமுனேந்தும் தாமரைக்கண் நெடியபிரான் தாளமரும் கோயில்
வங்கமலி கடலுலகில் மலிவெய்கும் நாக்ஊர் வைகுந்ததிவின்னகர்மேல் வண்டலரையும் பொழில்குழ்
மங்கையர்தம் தலைவன் மருவலர் தமுடல் துணிய வால்வீசும் பரகாலன் கலிகள்தி சொன்ன
சங்கமலி தமிழாட பத்திவை வல்லார்கள் தரணியொடு வீசும்பாளும் தள்ளை பெறுவாரே.

திரு பிப	மடந்தை மகஸரி	மன் கா	மடந்தை ககக	யிரு	பாலும் மதப்பமக	திக நிக	முத் ரி,
தீ	வினைகள்	போ	யகல	அடி	யவர்கட்	கென்	றும்
ஸரி	கா ஸஸ	ஸரி	ரிநி	ரிப	பமக	ரிஸ	ரிஸ
அருள்	நடந்திவ்	வே	புலகத்	தவர்	பணிய	வா	னார்
ஸரி	மமம	கம	பபப	பத	புகழ்வே	பத	ஸா
அமர்ந்	தேத்த்	இருந்	தவிடம்	பெரும்	புகழ்வே	தியர்	வாழ்
பம	பதஸ்	பப	மகக	ரிப	பமக	ரிஸ	ரிஸ
தரு	மிடங்கள்	மலர்	கன்மிரு	கைதை	கன்செங்	கழு	நீர்
தா	மரைகள்	தடங்	கன்தொறும்	இடங்	கன்தொறும்	திக	மு
அரு	விடங்கள்	பொழில்	தழுவி	பெயழில்	திகழும்	நாங்	கூர்
அரி	மேய	விண்	ணகரம்	வணங்	குமட	நெஞ்	சே

கைதை — தாழை.

சென்றுள்ள விடையேயும்பட அடர்த்தும்பி யின்னா செவ்வந்தோள் புணர்ந்துகந்த திருமால் தன்கோயில் அன்றுயனும் அரன்சேயும் அனையவர்கள் நாக்கூர் அரிமேய விண்ணகரம் அமர்ந்த செழுங்குன்றை கன்றி நெடு வேல்வலவன் மங்கையர்தம் கோமான் கல்கின்றி யொலிமாலி யைந்தினோடு மூன்றும் ஒன்றினோடும் ஒன்றுமிவை கற்று வல்லார் உலகத்துத்தமர்கட்குத் தமராய் உட்பருமாவாகளே.

40

பாகம் : பெளமி

4. 1. யோதலந்த்

தாளம் : கண்டராபி

போ	தலர்ந்த	பொழில்	சோலைப்	புற	மெங்கும்	பொரு	திரைகள்
ஸரி	ககக	பப	பாப	கப	தாப	கக	தபகரிஸா
தா	குதிர	வந்	தலைக்கும்	தட	மண்ணித்	தென்	கரைமேல்
தா	பபப	கா	தபகரிஸா	ஸரி	கரிக	பா	பதப
மா	தவன் தா	ஹறை	யுடமிடம்	வயல்	நாங்கை	வரி	வண்டு
பக	பாத	ஸ்ஸ்	ஸ்ஸ்ஸ்	பத	ஸ்ராஸ்	ஸ்திரில்	நிதப
தே	தெனவென்	றிசை	பாடும்	திருத்	தேவ	ஓர்	தொனகையே
பத	ஸ்ஸ்ஸ்	ஸ்திரி'ஸ்	நிதப	கப	தஸ்தாபா	பக	தபகரிஸா.

காரார்ந்த திருமேனிக் கண்ணனமர்ந்து ஹையுமிடம் சீரார்ந்த பொழில் நாங்கைத் திருத்தேவஓர் தொகையேல் கூரார்ந்த வேற்கலியன் கூறுதமிழ் பத்தும் வல்லார் ஏரார்ந்த வைகுந்தத் திமையவரோ அருப்பாரே.

கம்பமர	கடல்	அடைத்திலங்	கைக்குமன்	கதிர்முடி	யவைபத்	தும்
ஸாஸமா	.மமா	கமதம்	மகபமகா	கமத	தஸ்தம்	கமதநி
அம்பினு	லறுத்	தரசவன்	தம்பிக்	கனித்தவ	னுறைகோ	யில்
நிஸ்ரி'ஸா	.ஸ்ஸா	தஸ்தித	தமமத	ஸ்தித்தி	தமமா	கமதம்
செம்பலா	நிறை	செண்பகம்	மாதவி	கூதகம்	வாழைகள்	கூழ்
தாஸ்தம்	.மதா	ஸாஸல்	ஸ்ரி'ஸ்	தக்ரி'ஸ்	ஸ்திதம்	கமதநி
வம்புலங்	கழு	கோங்கிய	நாங்கூர்	வண்புரு	டோத்தம்	மே
ரி'ம்கா	.ரி'ஸா	தரி'ஸ்தி	தமதா	ஸ்தித்தி	தமமா	கமதம்

கூத(க)ம் — மாமரம்,

வம்புலாங்குரு — பரிமளம் வீசும் பாக்குமரங்கள்.
மண்ணுள்ளார் புகழ் வேதியர் நாங்கூர் வண்புருடோத் தமத்துள்
அண்ணல் சேவடிக்கீழடைந்துயித்தவன் ஆவிமன் அருள்மாரி
பண்ணுளார் தரப்பாடியபாடல் இப்பத்தும் வல்லாரூலகில்
எண்ணிலாத பேரின்பமுற்றிமையவரோடும் கூடுவரே.

42

பேரணிந்	துலகத்	தவர்தொழு	தேத்தும் பேரரு	ளாளனம்	பிரா	கோ
ஸாஸம்	மமமா	கமதம்	மகபமகா	தஸ்தம்	கமதநி	ஸா,,
வாரணி	முலையாள்	மலர்மக	ளோடு	னுமுடன்	நிற்	ப
ஸாஸல்	ஸ்ரி'ஸா	தஸ்தித	தமதா	ஸ்தித்தி	கமதம்	கரிஸா
சீரணி	மாட	நாங்கைநன்	னடுவுள்	செம்பொன்செய்	னுள்	ளே
தஸ்தம்	தாதா	ஸாஸல்	ஸரி'ஸா	தக்கில்	கமதநி	ஸா
காரணி	மேகம்	நின்றதொப்	பாணைக்	கண்டுகொண்	தே	னே.
ஸமாம்	க்கி'ஸா	நிக்கி'ஸ்	நிதமத	ஸ்தித்தி	கமதம்	கரிஸா

தேனமர் சோலை நாங்கை நன்னடுவுள் செம்பொன்செய் கோவிலினுள்ளே
வானவர் கோணை கண்டமை சொல்லும் மங்கையார் வாட்கலிகன்றி
ஊனமில் பாடலொன்பதோடொன்று மொழிவின்நிக் கற்றுலவலார்கள்
மானவெண்குடைக்கீழ் வையகமாண்டு வானவராகுவர் மகிழ்ந்தே.

மாற்றரசர்மணி	மு	புயும்	திறலும்தேகம்	—
பகமபபதி	ஸ்	பா	நிஸ்நிஸ்ஸா,	—
மற்றவர்தம்கா	த	லிமார்	குழையும்தந்	—
நிஸ்காரி'ஸ்நி	ஸ்	ஸ்ப	ஸ்ரிஸ்தப மகபம	தப
கால்தேயுமுடன்க	மு	ல	வந்து தேன்றிக்	—
கதநாகம்காத்	த	ளித்த	கண்ணர்கள்	—
நூற்றிதழ்கொளர	விந்	தம்	நுழைந்தபள்ளத்	—
இளங்குழகின்முது	பா	னா	புஞவாய் நண்	—
சேற்றனையிலவென்	முத்	தம்	சிந்தும்நாங்	—
திருத்தெற்றியம்	ப	லத்தென்	செங்கண்மா	—

நாகம் — யானை

சீரணிந்தமணி மாடம் திகழும் நாங்கூர்த்திருத் தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே
கூரணிந்தவேல் வலவன் ஆலிநாடன் கொடிமாட மங்கையர்கோன் குறையலாளி
பாரணிந்த தெரல்புகழான் கலியன் சொன்ன பரமலை யிவைவையந்துமைந்தும் வல்லார்
சீரணிந்த உலகத்து மன்னராகிச் சேண்விசும்பில் வானவராய்த் திகழுவர் தாமே.

நாகம் : ஸஹானு

4. 5. தும்பிடா

தாளம் : ஹதி

தூம்	புடைப்	பனைக்கை	வேழம்	தூயர்	கெடுத்	தருளி	மன்னு
...நி	ஸரி	ரீகா	மாபா	...ரி	நிதபா	மாகா	கரிஸா
தாம்	புடைக்	குன்ற	மேந்திக்	கடு	மழை	காத்த	எந்தை
...நி	ரிஸரி	ஸதஸ்த	நிதபா	...நி	ஸரி	ரிகமா	பம்பா
பூம்	புனல்	பொன்னி	முற்றும்	புருந்	துபொன்	வரண்ட	எங்கும்
...ப	பதமா	தாததி	ஸாஸா	...த	ரி'ரி'ஸ்ரி'	ஸ்தநித	நிதபா
தேம்	பொழில்	கமழும்	நாங்கூர்த்	திரு	மணிக்	கூடத்	தானே
...த	ரி'ரி'ஸ்ரி'	ஸ்தஸ்த	பநிதப	...ரி	கமபா	மாகரி	கரிஸா.

திங்கன்தோய் மாடநாங்கூர்த் திருமணிக் கூடத்தனே
மங்கையர் தலைவன் வந்தார் கலியன்வா பொலிகள் வல்லார்
பொங்குநீருலகமாண்டு பொன்னுலகாண்டு பின்னும்
வெங்கதீர்ப் பரிதி வட்டத்தூடுபோய் விளங்குவாரே.

தா	வளந்	துலக	முற்றும்	தட	மலர்ப்	பொய்கை	புக்கு
ஃத	நித்தா	பமப	மகமா	ஃத	நித்தா	நிஸ்தி	ரீ'ஸ்ர
நா	வளம்	நவின்'றங்	கேத்த	நா	கத்திள்	நடுக்கம்	தீர்த்தாய்
ஃதி	க்'ரிஸ்ர	நிதம	தநிஸ்ர	ஃஸ்	நிதபா	பமப	கமதா
மா	வளம்	பெருகி	மன்னும்	மறை	யவர்	வாரும்	நாங்கைக்
கா	வளம்	பாடி	மேய	கண்	ணனே	களைகண்	நியே.

நாகம் = யாழை

மாவளம் பெருகி மன்னும் மறையவர் வாரும் நாங்கைக்
காவளம் பாடிமேய கண்ணனைக் கலியன் சொன்ன
பாவளம் பத்தும் வல்லார் பார்மிசை யரசராகி
கோவின மன்னர் தாழக் குடைநிழல் பொலிவர் தாமே.

46

நாகம் : யாழ்

4. 7. கண்ணுக்கடல்

தாளம் : ஆதி

கண்ணுர்க்	டல்போல்தி	ருமேனிக்	கரியாய்	நண்ணுர்மு	னைவென்றி	கொள்வார்மன்	னுநாங்கூர்
ஸநீத	பாபம	கமபம	கமகா	ஸகாம	பதபம	கமபம	கரிஸா
திண்ணார்ம	தில்குழ்தி	ருவெள்ளக்	குளத்துள்	அண்ணுவ	டியேனி	டரைக்க	போய்யே.
ஸகாம	பாபம	கமபம	பபா	தமாத்த	ஸாஸ்ஸ	ஸ்தாத	கரி'ஸ்ர

நல்லன் புடைவேதியர் மன்னு நாங்கூர்
செல்வன் திருவெள்ளக் குளத்துறைவாளே
கல்லின் மலிதோள் கலியன் சொன்னமால்
வல்லதோள் வல்லவர் வானவர்தாமே.

47

கவன	யானைக்	கொம்	பொசித்த	கண்ண	னென்றும்	காமரு	சீர்
பஸ்ஸ	ஸ்ரீனி'	திஸ்நி	தபா	பதித	மகம	பாப	பபா
குவளை	மேக	மன்ன	மேனி	கொண்ட	கோனென்	னையென்	றும்
ககக	காரி	மாம	மாக	மத்த	ததிப	ததிஸ்	திஸ்ர
தவள	மாட	தீடு	நாங்கை	தாம	ரையாள்	கேள்வ	னென்றும்
மகம	நிதிநி	ஸ்ரநி	ஸ்ரஸ்	ஸ்ரஸ்	ஸ்ரீனி'	திஸ்நி	ததா
பவள	வாயாள்	என்ம	டந்தை	பார்த்தன்	பள்ளி	பாடு	வாளே.
ஸ்க்ரி'	மாக்	ஸ்திரி'	திஸ்ர	பஸ்தி	தபா	மகரி	கமா (பா)

கேள்வன் = கணவன்

பாருள்நல்ல மறையோர் நரங்கைப் பார்த்தன் பள்ளிச் செங்கண்மலை
வார்கொள் நல்லமுலை மடவாள் பாடலைத்தாய் மொழிந்த மாற்றம்
கூர்கொள் நல்லவேல் கலியன் கூறுதமிழ் பத்தும் வல்லார்
ஏர்கொள் நல்ல வைகுந்தத்துள் இன்பம் நானும் எய்துவாரே.

48

ராகம் : திஸ்ரபரி

4. 9. நும்மைத்தொடறதேம்

தாளம் : ஆபகம்

நும்மைத்தொழு	தோம்	துந்தம்	பணிசெய்	திருக்கும்	நும்மடி	யோம்
ஸ்ஸரிச	மாகஸ	மாகஸ	ரிகமா	கமபதி	பமகரி	பாமா
இம்மைக்கின்பம்	பெற்றோ	பெந்தாய்	மெந்தாய்	இந்தனா	ரீரே	---
கமபத	தபமப	தபமப	மகமா	மகரிச	ரிகமக	ஸ்ரீ;
எம்மைக்கடி	தாகஞ்	தாகஞ்	மம்அருளி	ஆவா	வென்றிரங்	கி
ஸஸஸஸ	ஸ்ரஸ்ஸ	ஸ்ரஸ்ஸ	ஸ்ரத்திஸ்ர	ததிஸ்ரநிப	கமபதி	ஸ்ரீ,
நம்மைபொரு	காஸ்காட்டி	காஸ்காட்டி	நடந்தால்	நாங்கனாய்	யோமே	...
நி'கும்	ஸ்திதி	ஸ்திதி	ஸ்திபா	கமபத	தபமக	ரிகமாகஸ

ஏரார் பொழில் சூழித்தனில் எந்தை பெருமானே
காரார் புறவில் மங்கை வேந்தன் கலியனெயி செய்த
சோரினொன் மாலை கற்றுத் திரிவாருலகத்து
ஆராரவரே யமரர்க்கென்றும் அமரராவாரே.

ஆய்யச்சிய ரிபமம	ரழைப்ப ரிபிஸர்	வெண்ணையுடன் டொருகால் ஆலிலை ரீபம ரிமபநி	வளர்ந்த பாபப	எம்பெரு மகபம	மாள் ரீ "
பேயச்சியை ரிபமக	முலையுடன் கரிநீ	டிணைமரு ரிபிஸர்	மளந்த ரிபிஸர்	வன்கோ ரீபம	யில் பா "
காய்த்தநீள் தஸ்நித	கழுகும் பதிமா	கதலியும் மபநித	பொழில்களின் நடு ததிஸரி	நடு ஸ்திரிஸ்	வே நிதபா
வாய்த்தநீர் நிஸ்ரிம்	பாயும் ரி'ரி'ஸர்	மண்ணியின் ததிநிஸ்	ளியங்குடி நிதபா	அது ரிமபநி	வே பமரீ (ஸர்)

பண்டு முன் எனமாகி யன்றெருகால் பாரிடந்தெயிற்றினில் கொண்டு
தென்டினரவருடப் பாற்கடல் துயின்ற திருவெளியங் குடியானே
வண்டழைச்சேலை மங்கையர் தல்வன் மாளவேல் கலியன் வாயொலிகள்
கொண்டுவையாடும் தவமுடையார்கள் ஆள்வரிக்குரை கடலுலகே.

30

நாகம் : நாட்டைகுறிஞ்சி

5.1 அறிவதரியான்

தாளம் : ஶ்ராகம்

அறிவதரி நிஸரிக	யானனைத் மாரிக	துலகும் மகஸர்	உடையாளென் நிஸததி	னையர் தபததி	ளுடையான் ஸ்திரிஸ்
குறியிமா	ணியுருவா நீதிஸ்	யகூத்தன் ஸ்திதா	மன்னியம் நிஸ்தித	ருயி மகரிக	டம் மகஸர்
ஸஸநித	மேல்குரும் ஸ்திரிஸ்	பார்க்க நிதமா	எழிலார்மஞ் ததிஸ்ததி	ஐஞநட தபததி	மாட ஸ்திரிஸ்
நறியமலர்	பாடும் மகஸர்	பாடும் மகஸர்	புள்ளம்பூ ததிஸ்திரிஸ்	தங்குடி நிதமகரிக	தாளே. மகஸர்

கற்றமுறித்துக் காளியன்தன் டென்னி நடுங்க நடம்பவின்
பொற்றமுறையார்தன் கேள்வன் புள்ளம் பூதங்குடி தன்மேல்
கற்றார் பரவும் மங்கையர் கோள்காரர் புயறகைக் கலிகள்
சொற்றுவீரந்திறைபாடச் சேரார் நில்லாதுயர் தாமே

தாம்	தம்பெ	ருமை	யறி	யார்	தூது	வேந்	தர்க்கு
மப	நிஸ்	சி'ம்	ரி'ஸ்	நிஸ்	ரி'ஸ்	நிப	நிஸ்
ஆய	வேந்	த	ருந்	போல்	—	—	—
பதி	ஸ்தி	பம	சிம	ரி	ஸா	ரிஸ்	ரிம
காந்	தன்னி	ரல்	மென்	தலை	நன்ம	ட	வார்
பா	பம	ரிம	பா	ரிமபஸ்	நிபமா	ரிம	ரிஸ்
கூந்	தல்க	ம	ழும்	கூட	லா	ரே	—
ரி	சிம	பதி	பமபா	மப	பதி	ஸா	..

காவிப்பெருநீர் வன்னன் கன்னன்
மேவித் திகழும் கூடலார் மேல்
கோவைத் தமிழால் கலியன் சொன்ன
பாணைப் பாடப் பாவம் போமே.

52

வென்றி	மாமழு	வேந்தி	முன்மண்	மிசைமன்	ன்ரை	முபெ	முகால்
தஸ்ஸ	தபமப	ததப	மமபா	ததஸ்	தபமப	ததப	மகரிஸ்
கொன்ற	தேவ	நின்று	ரைகழல்	தொழுவ	தோர்வகை	யெனக்க	ருள்புரியே
ஸரிபி	ஸரிஸரி	ததப	மகரிஸ்	தபத்	ஸராதப	ததப	மகரிஸ்
மன்றில்	மாமப்பாழில்	நுழை	தந்து	மல்லிகை	மெளவலின்	போத	லர்த்தி
தென்றல்	மாமணம்	கமழ்த	ரவரு	திருவெள்	ளறை	நிள்	ருளே

மெளவல் = முல்லை

மஞ்சலாமணி மாட்டங்களுக்குத்திரு வெள்ளறையதினமேய
அஞ்சனம் புறையும் திருவுருவனை ஆதியை யமுதத்தை
தஞ்சலரவிய வேல்வவவன் கலிகளறி சொல் ஐமிரண்டும்
எஞ்சலின் நின்றுத்தவல்லார் இமையோர்க்கு அரசாங்கனே.

உந்	திமேல்	நாளமு	கனைப்	படைத்	தானு	ல்குண்	டவன்
..ரி	ஸாஸ்த	நீதி	ஸந்திப	, மப	ஸந்திப	கதப	மகரிஸ
எந்	தைபெம்	மானி	மையோர்கள்	தா	தைக்கி	டம்என்	பரால்
..ரி	ரிதிஸ்ர	ரீரி	ரிகரீ	,கம	பாதப	கதப	மகரிஸ
சந்	தினே	டும	னியும்	கொழிக்	கும்பு	எல்கா	விரி
..ம	பாபத	நீத	ததிஸ்ர	,தநி	ஸ்ர , ஸ்	ஸ்ரநி	திதபா
அந்	திபோ	லும்நி	றத்தார்	வயல்	சூழ்தென்	எரங்	கமே
..ப	ரீ'ரி'ஸ்	திஸ்ரி	ஸ்திதித	பமப	ஸ்திதப	கதப	மகரிஸ

சந்து = சந்தனம்

அல்லிமாதர் அமரும் திருமார்வன் அரங்கத்தை
கல்லின் மன்னுமதின் மங்கையர்கோன் கலிகள்நிசொல்
நல்லிசை மாலைகள் நாலிரண்டும் இரண்டும் உடன்
வல்லவர்தரம் உலகாண்டு பின் வானுலகாள்வரே.

54

தெம்மாங்கு

5. 5. வெருவாதன்

தாளம் : நடைசிஸ்ரம்

வெருவாதான்	வாய்வெருவி	வேங்கடமே	வேங்கடமே	என்கின்ற	ளால்
ஸ்ஸஸ்	திதப	பதப	மகரி	ஸரிக	ரீ,
மருவாளால்	என்குடங்கால்	வாள்தெடுங்கண்	துயிலம்றந்தாள்	வண்டார்கொண்	டல்
மமம	மமம	பதப	மகரி	ஸரிக	ரிஸ்ர
உருவாளன்	வானவர்தம்	உயிராளன்	ஒலிதிரைநீர்ப்	பௌவங்கொண்	ட
திருவாளன்	என்மகளைச்	செய்தனகள்	எங்கனம்நான்	சிந்திக்கே	னே

பௌவம் = கடல்

சேலுகளும் வயல்புடைசூழ் திருவரங்கத்தம்மாளைச் சிந்தை செய்த
நீய்மலர்க் கண்மடவாள் திறைப்பழிவைத் தாய்மொழிந்த அதினைதோர்
காலவேல் பரகாலன் கலிகள்நி ஒலிமாலை கற்று வல்லார்
மாலேசேர் வெண்குடைக்கீழ் மன்னவராய் பொன்னுலகில் வாழ்வார் தாமே.

கைம்மான திஸீரி	மழகன்றிறைக் ரிநிரிநிரி	கடற்கிடந்த சிகமபம	கருமனரி மமககரி	யை கரிஸா
மைம்மான நிரிஸாரி	மரகத்ததை ஸ்தஸ்தத	மறையுரைத்த நிஸநிரி	திருமா சிகமபம	லை பா,,
எம்மானை பத்மாம	எனக்கென்றும் ததிஸ்ஸா	இனியானேப் நிநி' ஸ்ாரி'	பனிகாத்த ஸ்தஸ்தத	த நிதபா,
அம்மானை நிநி' ஸ்ாரி'	யான்கண்ட ஸ்தநிதப	தணிநீர்த்தென் சிகமபம	எரங்கத் காமரீ	தே கரிஸா.

ஆமருவி நிறைமேய்த்த அனியரங்கத்தம்மானை
காமருதீர கலிகன்றி யொலிசெய்த மலிபுகழ்சேர்
நாமருவு தமிழ்மலை நாலிரண்டோடி ரண்டினையும்
தாமருவீவல்லாரமேல் சாராதீவினை தாமே.

56

நாகம் : பெளளி

5. 7. பண்டை

தூளம் : ஆதி

பண்டைநான் ஸரிகக	மறையும் பயா	வேள்வியும் கபதப	கேள்விப் பபதா	பதங்களும் கபதப	பதங்களின் கபகரி	பொருளும் ஸரிகக
பிண்டமாய் கபதப	விரிந்த தபதக	பிறங்கொளி கததப	யன்றும் கபகரி	பெருகிய ஸரிகக	புனலொடு கபரிக	நிலனும் கததப
கொண்டல்மா பகபத	குதழும் ஸ்ஸஸ்ஸா	குரைகட பதஸ்ஸ	லேழும் நிஸ்தா	ஏழுமா பதஸ்ஸ	மலைகளும் நிஸ்தப	விசும்பும் கபதா
அண்டமும் பதஸ்ஸ	தானும் நிஸ்தா	நின்றவெம் தஸ்தப	பெருமான் பாபா	அரங்கமா கபதப	நகரமர்ந் கபகரி	தானே ஸரிகக

பொன்னுமாமணியும் முத்தமும் சுமந்து பொருதிரைமரநதி புடைகுந்து
அன்னமாடுவவும் அலைபுளல் குழந்த அரங்கமா நகரமர்ந்தானை
மன்னுமா மாட மங்கையர் தலைவன் மானவேல் கலியன்வா யொலிகள்
பண்ணிய பனுபல் பாடுபார் தானும் பழவினை பற்றும் பாடே.

ஏறைய ,ஸதஸ்	ஏதலன் ரிபமக	கீழ்மகன் காகக	என்னு கமரீ	திரங்கி ,ரிநிநி	மற்றவர்க் ரிபமப	கின்னருள் பமகரி	சுரந்து கரிஸா
மாரைய 'ரிகஸ்	மான்மட ரிநிநி	நோக்கியுள் ரிபமக	தோழி கரிஸா	உம்பி ,பஸநி	எம்பியென் ஸரிநீ	ஒருழிந்திலை ரிபமப	உகந்து கரிஸா
தோழன் ஆழி	நீயெனக் வண்ணநின்	கிங்கொழி அடியினை	என்ற யடைந்தேன்அணிபொ	சொற்கள் பரவி	வந்தடி ழிந்திரு	யேன்மனத் வரங்கத்தம்	திருந்திட மானே.

மாடமாளிகை சூழ்திருமங்கை மன்னன் ஒன்னவர் தங்களை வெல்லும்
ஆடல் மாவலவன் கலிகன்றி அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே
நீடுதொல்புகழாழிவல்லானே எந்தையை நெடுமானை தினைந்த
பாடல் பத்திவை பாடுமின் தொன்னடிப் பாடகும்மிடைப் பாவம் நிலலாவே.

58

கையி ரிப	லங்கா பமமக	ழிசங் கரிநி	கன்கரு ஸாஸஸ்	முகில் நிலா	திரு ரிகரிஸ்	நிறத் ரிபம	தன் கா,,
பொய்யி காரி	லன்மெய் காமா	யன்தன் பதம	தாளடை பாதப	வ கா,	ரேல மாரா	டிமை மாக	யாக்கும் கரிஸா
செய்ய பைய	லர்க ரவ	மல ணையான்	மோங்கு நாமம்	செறிபொ பரவி	ழில் தென் நான்	திருப் உய்ந்த	பேர் வாரே.

வண்டரை பொழில் திருப்பேர் வரியரவணையில் பள்ளி
கொண்டுறகின்ற மாலிக் கொடியில் மாடமங்கை
தின்குறல் தோள்களியன் செஞ்சொலால் மொழிந்த மாலே
கொண்டிவை பாடியாடிடக் கூடுவர் நீன் வீசும்பே.

தீதறு பயப	நிலத்தொ பயப	டெடிகா மபம	லிவெடு கரிஸ	நீர்கெழு ஸமக	விசம்பு மகரி	மவை ஸரிக	யாய் ரி.
மாசறு ரிகம	மனத்தி பதம	னெடுறக் மபம	கமோடி கரிநி	றக்கைய ஸமக	வையாய மகரி	பெரு கஸஸ	மான் ஸா,
தாய்செற நாதன்உ	உளைந்து றையின்ற	தயிருண் நகர்நத்	டுகுட திபுர	மாடுத விண்ணக	டமார்வர் ரம்நன்னு	தகை மன	சேர் மே.

உளைந்து — வருந்தி

நடைச்செப்பாழில் மறைதவழும் நந்திபுரவிண்ணகம் நன்னியுறையும்
உறையென்புசுரபுரி சுரிசங்கமவை யங்கை யுடையானே ஓளிகேர்
கறைவளரும் வேலவல்ல கலியனெலி மாலையிவை வையந்துமைந்தும்
முறைமில்வை பமில்வல அடியவர்கர் கொடுவினைவர் முழுதகலுமே.

மெட்டு : தேய்யாங்கு 6. 1. வண்டுறும் தாளம் : ஏகம், ஆபகம்

வண்டுறும் தஸஸஸ	நறுமலர் ஸஸஸரி	இண்டைகொள் ரிபதப	டு மகரி
பண்டைதம் ஸரிஸநி	வினைகெட நிஸஸரி	வென்றுடி மகஸரி	மேல் ஸா.,
தொண்டரும் மாமம	அமரரும் மமமம	பணியநின் பதபம	றங்கு கரிரி
அண்டமொ ஸரிஸநி	டகலிடம் நிஸஸரி	அளந்தவ மகஸரி	னே — ஆண் ஸா — பா
டாய் தஸஸா	உனைக் பநிதப	அருளெனக் பநிதப	யேல் - வேன் ரி - நீ
டேன் ஸா.,	மனை வாழ்க்கையை	விண்ணகர் மகரிஸ	னே. ஸா,ரிநி
	ரிபதப	மகரிஸ	ஸா.,

பூமரு பொழிவணி விண்ணகர்மேல்
காமரு சீர்க்கலிகென்நி கொன்ன
பாமரு தமிழிவை பாடவல்லார்
வாமனன் அடியினை மருவுவரே.

பொறுத் கபா	தேன்புன் ரீஸஸ்	சொல் ஸரிசி	நெஞ்சில் ஸத்தா	பொருள் ஸரீ	இன்பம் காஸரி	எனவி ரிபக	ரன்டும் காகா
இழுத் கபா	தேன்ஐம் தர்ஸா	புலன் தரிஸ்	கட்கு தபதா	இட ஸஸா	னாயின தாபா	வாயி கதப	லொட்டி கரிஸா
அழுத் பதக	தேன்ஆர் பாதா	வச் தஸ்ஸ்	செற்றம் ஸாஸா	அவை ததா	தம்மை ரி'ஸ்ரீ'	மனத்த ஸ்தஸ்	கற்றி தபதா
வெறுத் கீ'	தேன்நின் காரி'ஸ்	னடைத் தரிஸா	தேன் தபதா	திரு பதா	விண்ணகர் ஸாதப	மேய கதப	வளே. கரிஸா

தேனார் பூம்புறவில் திருவிண்ணகர் மேயவளை
வானுரும் மதில்குழ வயல்மங்கையர் கோள் மருவார்
ஊனார் வேல்கலியன் ஒலிசெய் தமிழ்மாலே வல்லார்
கோனும் வானவர் தம் கொடிமாநகர் கூடுவரே.

62

ராகம் : கர்நாடக தேவகாந்தாரி

6. 3. துறப்பேன்

துறப் ககா	பேனல் மதிபம்	லே காரி	னீன்பம் ஸாஸா	துற நிஸா	வாது காகா	நின்னு மபம்	ருவம் பாபா
மறப் ககா	பேனல் மபபம்	லே ககா	னென்றும் மபபா	மற ககா	வாது மதிபம்	யானு காரி	லகில் ஸாஸா
பிறப் நிபா	பேனா பநிநீ	கவென் ஸா'ரி'	னென் ஸநிதி	பிற நிநீ	வாமை ஸ'ரி'ரீ'	பெற்ற நிதிஸ்	துதின் நிதபா
திறத் கம்மா	தேனா கீ'ஸ்ரி'	தன்மை நி'ரி'ஸ்	யால் நிதபா	திரு நிஸா	விண்ணக பாபம்	ரா ககா	னே. மபபா.

தாரார் மலர்கமலத் தடஞ்சூழ்ந்த தன் புறவில்
சீரார் தெருமறுகில் திருவிண்ணகரானே
காரார் புயல் தடக்கைக் கலியன் ஒலிமலை
ஆரசர் இவைவல்லார் அவர்க்கல்லல் நிலலாவே.

புறவு = தோட்டம்
மறுகு = விதிவரிசை

கண்ணும	சுழன்று	பீனே	யோடு	நீளே	வந்	தேங்கி
ஸாகா	மரிகா	கமத்த	பா.,	கமத்தி	ஸ்திதப	கமத்தப
பண்ணின்	மொழி	யார்	பைய	நட	மின்என்	இத
கமத்தி	ஸ்திதப	கமத்தப	ரீஸா	ஸாகரி	கா,க	கமத்த
விண்ணும்	மலையும்	வேத	மும்	வேள்வி	யும்	ஆயி
கமதா	ததிஸா	ததிஸ்தி	ஸா.,	தரி'ஸரி'	ஸ்திதப	பா,த
நண்ணும்	நறையூர்	நாம்	தொழு	தும்	எழு	நெஞ்ச
ஸாகா	ரீ'ஸா	ததிஸரி'	ஸ்திதப	கமத்தி	ஸ்திதப	கமத்தப
						ரீஸா.

பிறைசேர் நுதவர் பேறுதல் நம்மை யிவாதமுள்
நறைசேர் பொழியுந் நிறையூர் தொழுநெஞ்சமே என்ற
களறயார் தெடுவேல் மகன் டயர்கோன் கலிகன்றி சொல்
மறவாதுரைப்பவர் வானவர்க்கின்றசாவரே.

ராகம் : உச்சேரி		6. 5. கலங்க		தாளம் : ஆதி	
கலங்க	முந்நீர்	கடைந்த	முதவ்	இமை	யோர்
ஸஸாஸ	பாபா	பநீத்	மாமா	ஸபா	மதபம
தளங்கல்	தீர	நல்கு	சோதிச்	ரா	ய
ரிகாம	பாதப	மதபம	கரிஸ்தி	பமகரி	கஸலா
வலங்கை	யாழி	விடங்கைச்.	சங்கம்	யா	ஓர்
பாபா	நிதமா	பநீத்	ஸர்ஸா	ரி'ம்க்ரி'	ஸ்தித்தி
நலங்கொள்	வாய்மை	யந்த	னார்	நறை	யூ
ததீஸ்	ரி'கமா	ரி'ம்க்ரி'	ஸ்திதப	பாகப	மதபம
			ஸ்திஸ்ப		கரிஸா.

தாமத்துப்ப நீன்முடி மாயன் தான் நின்ற
நாமத்திரன் மாமாளிகை குழந்த நரையூர் மேல்
காமக் கதிர்வேல் வல்லான் கலியன் ஒலிமரலை
சேமத் துணையாம் செப்பும் அவர்க்குத் திருமாலே.

அம்பரமு	பெருநிலனும் திசைகள்	எட்டும்	அலைகடலும்	குல்வரையும் உண்ட	கண்டன்
ஸரிகம	கமகரிஸா	ஸரிஸநிதா	கமபப	பபபபபா	மதபமகரிகா
கொம்பரும்	வடமரத்தின்	இலைமேல்	கூடினான்	திருவடியே	கிற்பீர்
மபதப	தஸ்ரரி'ஸ்	தக்ரி'ஸ்	தக்ரி'ஸ்	தநிதப	கதபமகரிஸா
வம்பவியும்	செண்பகத்தின்	வாச	மணிவண்டு	வகுளத்தின்	மலர்மேல்
செம்பியன்கோச்	செங்கனான்	சேர்ந்த	திருநறையூர்	மணிமாடம்	சேர்மின்

முந்தீர் = ஆற்றநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர் மூன்றும் உள்ளகடல்

செம்மொழிவாய் நூல்வேத வானர் வாரும் திருநறையூர் மணிமாடச் செங்கண்மாலை
பொய்யொன்றில்லாத மெய்மையாளன் புலமங்கைக் குலவேந்தன் புலமையார்ந்த
அம்மொழிவாய்க் கலிகன்றி யின்பப்பாடல் பாடுவார் வியனுலகில் நமனார்ப்பாடி
வெம்மொழி கேட்டஞ்சாதே மெய்மமை சொல்லில் விண்ணவர்க்கு வீருந்தாகும் பெருந்தக்கோரே.

66

ராகம் : அநாந்தபைரவி

6. 7. அநுநம் பணியும்

தாளம் : அர்த்தி

ஆனும்	பணியும்	அடியே	னைக்	கொண்டான்	விண்டநி	சாசர	ரை
பாபா	பபபா	நிபபதி	பாமா	காமா	பாமம	கரிகா	மா,
தோனும்	தலையும்	துணிவெய்	தச்	சடுவெஞ்	சிலைவாய்ச்	சரந்துரந்	தான்
கமபம	கரிஸதி	ஸாஸரி	தீ,	ஸஸகரி	கமபம	கரிகரி	ஸா,
வேனும்	சேயும்	அனையா	கும்	வேற்க	னாகும்	பயில்	வீதி
பாபா	பாபம	பஸ்ஸா	நீதி	நிஸ்கரி	ரி'ம்கரி	ஸ்தீ	ஸா,
நானும்	விழுவின்	ஒலியோ	வா	நறையூர்	நின்ற	நம்பி	யே.
பரி'ரி'ஸ்	ஸாஸ்தி	ரி'ஸ்தித	பா,ம	கமபப	நிபபம	மகரிக	மா,

நன்மையுடைய மறையோர் வாழ் நறையூர் நின்ற நம்பியே
கன்மமிதில்கூறு வயல்மங்கைக் கலியெனெசெய் தமிழ்மாலை
பன்னியுலகில் பாடுவார் பாடு சாரா பழவினேகள்
மன்னியுலகம் ஆண்டுபோய் வானோர் வணங்க வரழ்வாரே.

ராகம் : கம்பீர நாட்டை 6. 8. மான் கொண்ட

தாளம் : திரிபுட

மாள்கொண்ட	தோல்மார்வில்	மாணி	யாய்மாவலிமன்
கமபகமப	பமகமபா,,	கமபநிஸ்நி	பமமகபமகா
தாண்கொண்டு	தாளால்	அளந்தபெ	ருமாணை
மபநிமபநி	ஸ்க்ஸ்திபமகா	ஸ்பாபாம	கமபமபமகஸ
தேன்கொண்ட	சாரல்	திருவேங்க	டத்தநனை
மபநிமபநி	ஸ்திபநிஸ்,,	ஸ்க்ஸஸ்பா	ஸ்திநிஸ்,,
நான்சென்று	நாடி	நுறையூரில்	கண்டேனே.
நிஸ்க்திஸ்க்	ஸ்க்ஸ்திபமகா	நிஸ்பாபம	கமபமபமகஸ.

மன்னுமதுரை வசுதேவர் வாழ்முதலே
நன்னிறைய நம்பியை வம்பவிறுதார்
கன்னவிலும் தோளான் கலியெனவிவலார்
பொன்னுலத்தில் வானவர்க்குப் புத்தேனிராருவர்.

ராகம் : ஹம்ஸநந்தி

6. 9 பெடையட்த்த

தாளம் : கண்டசா||

பெடை	யடர்த்த	மட	வன்னம்	பிரி	யாது	மலர்	கமலம்
ஸரி	கரி	கம	ரிமக	கதி	நிதம்	கம	கரிஸ்
மட	லெடுத்தி	மது	நுகரும்	வய	லுடுத்த	திரு	நுறையூர்
கம	கரி	ஸஸ்	ஸரிதி	ஸரி	ககக	மக	கமத
முடை	யடர்த்த	கிர	மேந்தி	மூ	வுலகும்	பலி	திரிவேள்
தத	நிமத	ஸ்ஸ்	ஸ்ரிஸ்	ஸ்ரி	க்கம்	கரி	ரிஸ்ஸ்
இடர்	கெடுத்த	திரு	வாளன்	இளை	யுடியே	யடை	நெஞ்சே.
நிஸ்	ரிஸ்ஸ்	நித	மதநி	கதி	தமக	கம	கரிஸ்.

தின்களக மதிப்புடைகுற் திருநுறையூர் நின்றானை
வன்களக நிலவெறிக்கும் வயல்மங்கை நகராளன்
பன்களகம் பரின்றிசீர்ப் பாடலிவை பத்தும்வல்லார்
வின்களகத் திமையவராய் விற்புத்து வாழ்வாரே.

தின்கல் = சுக்காங்கல்
களகம் = கலஹம்ஸம்.

கிடந்த பநீஸ்	தம்பி ரீரீ	குடந்தை ரிஸா	கேழ் நிஸரிஸ்	லாய் ஸ்திதிப	உல மப்பதி
இடந்த ப்ரீஸ்	தம்பி ஸ்ரித்	எங்கள் நம்பி	எறி நிமபதி	ரூர் ஸ்திபம	அரணழி யக்
கடந்த	தம்பி பா பா	கடியா பா நிதி	உல ரிமபதி	கைமீ ஸ்திதிப	ரீரிம ரிஸா
ரிமரிம	தம்பி நம்பி	நாமம் நிதிஸ்தி	நமோ பஸ்ரி	நாராய பபாப	யால் மப்பதி
நடந்த பரீம்					ண மே.
					மதிபம ரிமரிஸ.

வாணித்தடம் ஆழ் மணிமுத்தாற்று நறையுர் நெடுமாலே
நாவிற் பரவி நெஞ்சில் கொண்டு நம்பிநாமத்தைக்
காவித்தடங்கள் மடவார் கேள்வன் கலியனொலிமாலே
மேகிச்சொல்லவல்லார் பாவம் நிலலாவே.

70

கற பத	வா ஸா,	ம ஸ்	டநா ஸ்ஸா	குதன் நித்தா	கன் ,,ம	றுள்ளி புதந்தி	ஹ் மபத்தபம	போல் கரி
மற	வா தா,	த தா,	டி ஸா	யேன் ரீரீ	உள் ,,ஸரி	கின்றேன் யழைக்	யழைக் பபம	கின்றேன் தபதா
ஸரி	வார் பம,	பொ ப	ழில் தஸ்ா	சூழ் ,,ஸா	நறை பத	நம்பி ஸ்ா	நம்பி ஸ்ா	நம்பி ஸ்ா
நற	வாமை கரிஸா		யென்னைப் ஸ்தா	பணி கரிஸா	எந் ,,ஸரி	ஸ்திதி மபதஸ்	ரார தமார	ஸ்திதி கரி (ஸ)

மடநாகு = மடப்பழுள்ள இளம்பக
நறவார் = தேள் நிறைந்த

வண்டார் பொழில்குந் நறையுர் நம்பிக்கென்றும்
தொண்டாய கலியனொலி செய் தம்பிமாலே
தொண்டரவை பாடுமின் பாடிதின்ருட
உண்டே விகட்பு உந்தமக்கு இல்லை தயசே,

புள்ளா	யேனமு	மாய்ப்பு	குந்து	என்னை	யுள்ளங்	கொண்
ஸாஸா	திபா	மபநிப	கமரிஸ	நிஸரீ	ரீரிஸ	ரிபமப
கள்வா	வென்ற	லும்என்	கண்கள்	நீர்கள்	சோர்	தரு
காமா	பாபா	தாநீ	ஸாஸா	ரீ'ரீ'	ஸாஸா	தாநீ
உள்ளே	தின்று	உருகி	நெஞ்சம்	உன்னே	யுள்ளி	யக்
மாமா	பாபா	தாநீ	ஸாஸா	ரீ'ரீ'	ஸாஸா	நிஸ்திஸ்
நள்ளேன்	உன்னே	யல்	லால்	நறையூர்	நின்ற	தா,,
காகம்	ரீஸா	திஸ்திஸ்	தா,,	மமபா	ஸாஸா	யோ
						நிபமப
						கா,, (ரீஸா)

நன்னீர் ஓயல்புடைகுழ் நறையூர் நின்ற நம்பியை
கன்னரமால் வரைத்தோள் கலிகன்றி மங்கையர் கோள்
சொன்னீர் சொல்மாலே , செல்லுவார்க்கள் குழ் விகழ்மில்
தன்னீர்மையால் மகிழ்த்து நெடுங்காலம் வாழ்வாரே.

72

ராகம்: சங்கராயனம்

7.3 சிவலில்

தாளம் : அழகி

சினவில்செங்	கணரக்	கருயிர்	மாளச்	செற்றலில்	லியென்று	கற்றவர்	தம்தம்
ஸ்ஸ்திஸ்	திதபம	மதபம	கமகரி	காமத	பமகரி	ரிமகரி	ஸ்திஸா
மனமுட்கொண்	டென்றுமெப் போதும்நின்	தேத்தும்	மாமுனி	நிஸ்கரி	யையமர	மேமெழும்பு	மைத்தலை
ஸஸ்பத	பமகரி	கமபப	தநிஸா	நிஸ்கரி	ஸ்திதப	மதபக	மபததி
நளவில்சென்	ரூர்க்கும்	நண்ணற்க	ரியாகோ	நானடி	யேன்நறை	யூர்நின்ற	நம்பியை
ஸ்ஸாஸ்தி	ரீரீ	நிக்ம்க்	ரிக்ரிஸ்	ஸ்திதப	ஸ்திதப	மதபம	கமகரி
கனவில்கண்	டேளின்று	கண்டமை	யாலென்	கண்ணினை	கண்களிப்	பக்களித்	தேனே.
ஸஸ்பம	தபமக	கமபம	பதநிஸ்	நிஸ்கரி	நிதபம	மதபம	மபததி(ஸா)

நளவில் சென்னுச் = விழிப்பிலிருக்கும் முனிவர்க்கும்

தோடு விண்டலர் பூம்பொழில் மங்கையர் தோன்றல் வாடகலியன் திருவாலி
நாடள் நன்னறையூர் நின்ற தம்பிதன் நல்லாமலர்ச் சேவடி சென்னியில்
குடியும் தொழுதும் எழுந்தாடியும் தொண்டர் கடவன் சொன்ன சொன்மாலே
பாடல்பத்திவை பாடுமின் தொண்டர் பாடநும்திடைப் பாவம் நில்லாவே.

கன்சேர	கன்சேர	வெங்குரு	திவந்	திழிய	வெந்தழல்போல் கூந்த	லா	லா
ரிமரிம	பாதம்	பா, ப	பா, ப	மகமா	ரிமபப	ஸரிஸநி	ஸா
மன்சேர	முலையுண்	டமா	டமா	மதலாய்	வானவர்தம்	யென்	று
ரிமபப	மககரி	ஸா, ரி	ஸா, ரி	ஸநிஸா	ரிமரிம	பா	பா
விண்சேரு	மிளத்திங்	கன் அ	கன் அ	கடுரிஞ்சு	மணரிமாட	வத்	—
பபாத	ஸாரிநி	ஸ், ஸ்	ஸ், ஸ்	ரிநிஸ்ஸ்	ஸ்கிகரி	ஸா	ஸ்
தன்சேறை	யெம்பெரு	மரன்தான்	மரன்தான்	தொழுவார்	கான்மினென்த லேமே	லா	ரே
பதக்கி	ஸாரிநி	ஸப்பாப	ஸப்பாப	மகமா	ரிமபப	ஸாரிநி	ஸா

அகடுறிஞ்சு = அடிவயிறு தொடும்படியான.

பூமாண் சேர் கருங்குழலார் போல் நடந்து வயல் நின்ற பேடையோடு அன்னம் தேமாவினின்னரிழவில் கண்டுமீலும் தன்சேறை யம்மாள் தன்னை வாமான் தேர் பரகாலன் கலிகன்றி யொலிமாலேக் கொண்டு தொண்டர் துரமாண் சேர் பொன்னடிமேல் குட்டுமின் துந்துணைக்கையால் தொழுதுநின்றே

74

தந்தைகா	லில்பெரு	வில்ங்கு	தாளனி	முநல்	லிருட்கண்
பபபா	பதரிஸ்	நிதபா	நிததப	மககஸ	ரிகமா
வந்தவெந்	தைபெரு	மாரார்	மருவிநின்	றலுர்	போலும்
கககா	கரிநிக	கரிஸா	ஸபமக	மரிகம	பா பா
முந்திவா	எம்மழை	பொழிய	முலாவிரு	வின்பறை	யாளர்
நிதததி	தபதநி	ஸ்ஸா	தநிஸ்ரி	ரிஸ்ஸரி	நிதநி
அந்திமுன்	றுமன	லோம்பும்	அணியார்	வீதியழுந்	தாரே
தநிஸ்ரி	ரீதஸ்	நிதபா	நிதபம	கஸரிக	மப்பா

நெல்லில் குவளை கண்காட்ட நீரில்குமுதம் வாய்காட்ட அல்லிக் கமலம் முகங்காட்டும் கழனியழுந்தார் நின்றானை வல்லிப் பொதுமையில் குழில் கூவும் மங்கை வேந்தன் பரகாலன் சொல்லில் பொலிந்த தமிழ்மலை சொல்லப்பாவம் நிலாவே.

சிங்	கமதாய்	அவுணர்	திறல்	ஆ	கமுன்	கீண்டு	கந்த
... ப	தந்திர	பமதப	மகமா	... ப	தந்திர	தந்திர	ரிஸ்தா
சங்	கமிடத்	தா	னைத்	த	முலாழி	வலத்	தானே
... த	நிஸ்ஸா	ஸா, நி	ரிஸ்தா	... நி	நிதபா	பமதப	மகமா
செங்	கமலத்	தயன	னையார்	தென்	னமுந்தையில்	மன்னி	நின்ற
... ப	தபதா	நிஸ்ஸா	ஸா ஸா	... நி	க்ரிஸா	ஸ்ரிஸ்தி	தந்திர
அங்	கமலக்	கண்	னானே	அ	டியேன்கண்	டுகொண்	டேனே.
... நி	க்ரிஸா	ஸ்திதப	தந்திர	... ப	நிதபா	பமதப	பகமா (ப)

திறல் முருகன் அனையார் தென்னமுந்தையில் மன்னிநின்ற
அறமுதல்வன் அவனையணி யாலியர்கோன் மருவார்
கறை நெடுவேலவவன் கவிசுந்தி சொல் ஐயிரண்டும்
முறைவமுலாமை வல்லார் முருதாள்வர் வானுலகே.

திருவுக்	குந்திரு	வாகிய	செல்வா	தெய்வத்துக்	கரசே	செய்யகண் னு
ஸ்ரிஸ	பபப	பகம	பபா	பதப	பபப	பரிக
உருவச்	செஞ்சுட	ராழிவல்	லானே	உல்குண்	டவொரு	வாதிரு
பதப	பபப	பரிக	மரிஸ	ஸ்ரிஸ	பபப	பகம
ஒருவற்	காற்றியுய்	யும்வகை	யென்றால்	உடனின்	றைவரென்	னுள்புகுந்தொழியா
பதப	ஸ்ஸஸ்	ஸ்ததி	ஸ்ஸா	ஸ்ரிஸ	நித்த	பததி
தருவித்	தின்றிட	வஞ்சிதின்	னடைந்தேன்	அழுந்தூர்மேல்	திசைநின்	றவம்மா
ஸ்ரிஸ	நித்த	தததி	பதஸ்	ரிஸ்தி	தபம	பரிக
						மரிஸ.

அன்ன மன்னுபைப்பும்பொழில் சூழ்ந்த அழுந்தூர் மேல் திசைநின்ற அம்மானே
கன்னிமன்னு தின்னோள் கவிசுந்தி அலிநாடன் மங்கைக்குல வேந்தன்
சொன்ன இளமழி நன்மணிக்குகோவை தூயமாலைவைய பத்தும் வல்லார்
மன்னி மன்னவராயுலகாண்டு மான வெண்குடைக்கீழ் மகிழ்வாரே.

செங்கமலத் திருமகளும் புவிபும்
,,ஸரீஸா ஸரபம்
வங்கமலி தடங்கடலுள் அனந்த
,,பாமகமா பதிபாபா மபஸா
எங்குமலி நிறைபுகழ்நூல் வேதம்
அங்கமலத் தயனனையார் பயிலும்

செம்பொன் திருவடியின்
பாபா ,பாபதிபா
னென்னும் வரியின்
நிதிஸ்ர ,பதிஸ்ரஸ்தி
ஐந்து வேள்விகளும்
செல்வத் தணியமுந்தூர்

இணைவருட
மாமபமா
அணைதுயின்ற
பபபதிபம
கேள்விகளும்
நின்றுகந்த

முனிவ
மகபம
மாயோன்
கமபம
இயன்ற
அமரர்

ரேத்த
கமரீ
காண்மின்
கமரிஸ
தன்மை
கோவே.

திருவடியின் இணைவருட = பாத்தா சிந்தங்களை தடவி பிடிப்ப.

பன்றியாய் மீனாகி யரியாய்ப்பாரைப் படைத்துக் காத்துண்டுமிழ்ந்த பரமன் தன்னை
அன்றமாரக்கதிபதியும் அடியும் சேயும் அடிபணிய அணிபழுந்தூர் தின்ற கோவை
கன்றிநெடு வேல்வலானுவி நாடன் கலிகன்றி ஒலி செய்த இன்பப்பாடல்
ஒன்றினோடு நான்குமாரந்தும் வல்லார் ஒலிகடல் குழல்களாழமுட்பர் தாமே.

78

பாகம் : நவரோஜ்

7 : 9 கள்ளம் மளம்

தாளம் : ஆதி

கள்ளம்ம னம்
கமபம கா,,
வெள்ளம்மு து
கமபம பா,,
தெள்ளும்ம னி
உள்ளும்ம ன

விள்ளும்வ
ரிமகரி
பரவைத்தி
ரிமக
திகழும்சி
துள்ளத்துள்

கை
ஸதநீ
ரை
மா,,
று
ளும்

கருதிக்க
ஸஸாஸ
விரியக
ஸரிகரி
புலியூர்ச்ச
உறைவாரை

முல்தொழு
ஸரிரிசி
ரையெங்
காரிஸ
லசயனத்
யுள்

வீர்
பமகரி
கும்
பா,,ம
து
ளீ

—
கரிஸா
—
கரிஸா
—
ரே

சீரார் நெடுமறுகில் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
ஏரார்முகில் வண்ணன்தனை இமையோர் பெருமானை
காரார்வயல் மங்கைக்கிளை கலியனொலி மரலை
பாரா நினைபரவித் தொழப் பாவம் பவிலாவே.

பெரும்பு	றக்கட	லையட	லேற்றினை	யானைஎண்	னில்முனி	வர்க்கருள்
ஸஸாரி	நீதிஸ்	ரிபயம்	மரிநிஸ(.)	ஸாஸ்பா	மதிபம்	ரிமரிஸ்
தருந்த	வத்தைமுத்	தின்திரட்	கோவையைப்	பத்தரா	நித்திலத்	தொத்திதோ
ரிபமமா	மரிஸ	ரீபம்	பாபா	பாபா	பாஸ்தி	ஸாஸ்பா
அரும்பி	னையல்	ரையடி	யேன்மனத்	தாசையை	பொத்தின்	சுவையை
ரி'ரீ'ம	ரிஸ்ஸா	நிசிஸ்தி	பதிஸ்ர	ரீ'ரி'ம்	நி'ரி'ஸ்ர	பதிஸ்ர
கரும்பி	னைக்கனி	யைச்சென்று	நாடி	கண்ணமங்	கைகயுள்	புடனே.
பரீ'ம்	ரி'ஸாஸ்	நி'ரி'ஸ்தி	பதிஸ்ரி'	பஸ்ஸ்தி	பபபா	ரிமரிஸ்

கண்ணமங்கையுள் கண்டு கொண்டேனென்று காதலால் கவிஞ்ஞியரை செய்த
வண்ணா வொன்றமிழ் ஒன்பதோ டொன்றிவை வல்லராபுரைப்பார் மதியுத்தவழ்
விண்ணில் விண்ணவராய் மகிழ்வெய்துவர் மெய்மை சொல்லில் வெண்கங்க மொன்றேறத்திய
கண்ண தின் தளக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவிதின் பொருள் தானே.

80

ராகம் : மான்ரு

8. 1. சிலையிலங்கு

தாளம் : கண்டசாய

கிலையிலங்கு	பொன்னாழி	தின்படைதண்	டொன்சங்கம்	என்கின்று	ளால்
ஸ்ஸ்ஸஸ்ஸ்	நிஸ்தாத	கபதஸ்ஸ்ஸ்	நிஸ்தாத	பதமகம்	பா,,,
மலையிலங்கு	தோள்நாங்கே	மற்றவனுக்	கெற்றேகான்	ஏவ்கின்று	ளால்
ததததத	பதபதத	கபததத	பதிதாப	மகஸாம	கா,,,
முலையிலங்கு	பூப்பயலை	முன்போட	அன்போடி	யிருக்கின்று	ளால்
மமமமக	பபபாப	பதநீஸ்	தபபாப	தஸ்ஸாநி	ரீ',,,
கலையிலங்கு	மொழியாளர்	கண்ணபுரத்	தம்மானைக்	கண்டாள்கொ	லோ.
கீக்கரிஸ்ஸ்	நிஸ்தாத	ஸ்ஸாஸ்தித	பதகாக	கபதாநி	ஸ்ரா,,,

மாவளகு மென்றேக்கி மசதரான் மாயவலோக் கண்டாடொன்று
காவளரும் கடிபொழில்கூழ் கண்ணபுரத்தம்மானைக் கலியன் சொன்ன
பாவளரும் தமிழ்மலை பன்னய ருரலிவை யைந்து மைந்தும் வல்லார்
பூவளரும் கற்பகஞ் செர் பெண்ணுலகில் மள்ளவராய்ப் புகழ் தக்கோரே.

தெள்ளி	யீர்	தேவர்க்கும்	தேவர்தி	ருத்தக்	கீர்
கமத	...	நிஸ்நி	ஸ்நித	பஸ்நி	...
வெள்ளி	யீர்	வெய்யனி	முநிதி	வண்ணர்	ஓ
நிதம	...	ரி'ஸ்நி	தமக	ரிகஸ	...
துள்ளு	நீர்	கண்ணபு	ரம்தொழு	தாளி	வள்
ஸஸஸ்	...	ம்க்ஸ்	ஸ்நித	பஸ்நி	...
கள்ளி	யோ	கைவளை	கொள்வது	தக்க	தே
தநிஸ்	...	ஸ்நித	மகரி	மகஸ	...

கார்மலி கண்ணபுரத் தெம்மடிகளை
பார்மலி மங்கையர் கோன்பர காலஞ்சொல்
சீர்மலி பாடல் இவைபத்தும் வல்லார்
நீர்மலி வைத்து நீடுநிற் பார்களே.

82

கரை	யெடுத்த	சுரி	சங்கும்	கன	பவளத்	தெழு	கொடியும்
ஸ்	ஸ்ஸ்ஸ்	நிஸ்	தாத	,ம	ககக	ரிக்	ரிஸ்ஸ
திரை	யெடுத்து	வருபுனல்	சூழ்	திருக்	கண்ண	புரத்	துறையும்
ஸ்	ரிகக	ரிக	ரிஸ்க	மக	பாப	மக	பமத
விரை	யெடுத்த	சூழா	யலங்கல்	விறல்	வரைத்தோள் புடை	பெயர	பெயர
த	மமத	ஸ்ஸ்	நிஸ்த	ரிக்	ரி'ஸ்ஸ்	ரி'க்	ரி'க்
வரை	யெடுத்த	பெரு	மானுக்	கிழந்	தேனென்	வரி	வனையே
க்.ரி'	ஸ்ஸஸ்	நிஸ்	தாத	மத	ஸ்ரநி	தப	கமத.

தேமருவு பொழில் புடைசூழ் திருக்கண்ண புரத்துறையும்
வாமனனை மறிகடல்கூழ் வயலாலி வளநாடன்
காமருசீர்க் கலிகன்றி கண்டுரைத்த தமிழ்மாலை
நாமருவி யிவைபாட வினையாய நன்னூல் வை.

விண்ண	வர்தங்	கன்பெ	குமான்	திரு	மார்	பன்
ரீ'ஸ்ர	ஸாஸ்தி	ஸாதி	தாபா	மகா	ரீமா	பா,,
மண்ண	வரெல்	லாமவ	ணங்கும்	மலி	புகழ்	சேர்
ரீமா	பாபஸ்	நிதபா	பாபநிப	மகா	ரிமகரி	ஸா,,
கண்ண	புரத்	தெம்பெ	குமான்	கதிர்	முடி	மேல்
மாபா	நீஸ்ர	ரீ', ரி'	ரீ'ரிபா	ம்கா	ரி'ம்கரி'	ஸா,,
வண்ண	நறுந்	துழாய்	வந்து	ஊதாய்	கோல்	தும்பி
ரீ'ஸ்ர	ஸநிஸ்ர	நிதா	பநிதப	மகரீ	ரீமா	பநிஸ்ர

வண்ட மருஞ்சோலை வயலாலி நன்னாடன்
கண்டசீர் வென்றிக் கலியனெனவிமரலை
கொண்டல் திறவன்னன் கண்ண புரத்தானை
தொண்ட ரோடம்பாட நினைந்துதாய் கோல்தும்பி.

தந்தை	கால்லிலங்	கறுவந்து	தோன்றிய	தோன்றல்தின்	தமியேன்	தன்
ஸாஸநி	தபா	மநிதப	மமகரி	கமகரி	ஸரிஸரி	கா,,
கிந்தை	போயிற்றுத்	திருவருள்	அவனிடைப்	பெறுமள	விருந்தே	னை
காம.	தபநிதா	பநிதப	மகரிக	பபமக	கரிநிநி	நீர்
அந்தி	காவலன்	அழுதுறு	பசங்கதிர்	அவைசுட	அதலே	தும்
தபத.	நிஸ்ஸஸ்ர	தநிபத	நி'ரிஸ்ஸ	ஸ்ஸஸ்தி	நிநிநிக்	ரீ,,
மந்த	மாருதம்	வனமுலைத்	தடம்வந்து	வலிசெய்வ	தொழியா	தே
ஸா'ரி'	காமரீ'	நி'ரிஸ்தி	தநிபத	ஸ்ஸத்தித	பமகரி	கா,,

வார்க்கொள் மென்முலைமடந்தையர் தடங்கடல் வன்னனைத் தாள் தயந்து
ஆர்வத்தாலவர் புலம்பிய புலம்பலே ஆறிந்து முன்உரை செய்த
கார்கொள் பைம்பொழில் மங்கையர் காலலன் கலிகன்றி யொலிவல்லார்
ஏர் கொள் வைகுந்தமா நகர்புகு இமையவரோடும் கூடுவரே.

மெட்டு : குமர்

8 : 6 தொவ்வார்

நடை : சகரஸ்ரம்

தொண் / டர் உய்	யும்வகை	கண்டேன்	துளங்கா	வரக்கர்	துளங்க
மக / மாபா	பதந்த	பாமா	கம்பா	மாகா	நிரீக
திண்டோள்	ரச்சிலை	வளையச்	சிறிதே	முனிந்த	திருமார்
ஸப்பம	ஸரிகரி	பமகரி	ஸரிகரி	கமகரி	நிஸ்ஸா
டார்	தல்மலர்	மங்கை	வடிக்கண்	மடந்தை	மாநோக்
கண்டான் . கண்	டுகொண்	டுகந்த	கண்ணபு	ரம்நாம்	தொழுது
					மே / ()

கருமாழுகில் தேய் நெடுமாடக் கண்ணபுரத் தெம்மடிகளை
திருமாமகளால் அருள்மாரி செழுநீராலி வளநாடன்
மருவார் புயற்கைக் கலிகன்றி மங்கை வேந்தனுவிவல்லார்
இருமாதிலத்துக்கரசராகி இமைமேயார் இறைஞ்ச வாழ்வாரே.

86

நாகம் : கேதார கௌர

8 : 7 வியமுடை

தாளம் : அந்

விய	முடை	விடை	யினம்	உடை	தர	மகன்
பரி	ஸாஸா	நிஸ்தித	பாமா	மப	தாபா	நீர்
குய	மிடை	தட	வரை	அக	லம	யவர்
பரி	மாகா	நிமகரி	ஸாஸா	ரிம	பாபா	நிதபா
நய	முடை	நடை	யனம்	இளை	யவர்	பமில்
மப	நீஸ்ர	நீஸ்	நீஸ்	இப்பி	மாகா	ஸாஸா
கய	மிடை	கண	புரம்	அடி	கள்தம்	மே.
பரி	ஸாஸா	ஸ்திரிஸ்	நிதபா	மப	தாபா	நிமபநி(ஸா)
						தபமக

சூயம் = ஸ்தனங்கள்

கயம் = குளம்

வலிகெழு = வலிமை மிக்க

அயல் = அருகில்

மலிபுகழ்க் கண்ணபுரமுடைய எம்மடிகளை
வலி கெழுமதியால் வயலணி மங்கையர்
கலியனதமிழிவை விழுமிய லிசைமிகொடு
ஒலி செலுமடியவார் உறுதயரிலரே.

87

வானோ	ரளவும்	முதுமுந்	நீர்	வளர்ந்த	காலம்	வலியுரு	வின்
கதபம	கரி	திரிகா	ரிஸ்ஸா	ஸரி	ரிஸ்ரி	பகமா	பா,,
யினாய்	வந்து	வியந்து	உய்யக்	கொண்ட	தண்டா	மரைக்	கண்ணன்
கதிதா	ப்பா	பமதித	மகரி	ரிநிரி	கரிகா	பமரி	ஸா,,
ஆன	உருவில்	ஆன	யன்	அவனை	அம்மா	வினாவய	லுள்
ஸாஸ்தி	ததிபா	பாபம	கமரி	மபதா	தத்தப	மபத்தி	ஸா,,
கானார்	புறவில்	கண்ணபு	ரத்து	அடியேன்	கண்டு	கொண்டே	னே.
தக்கி	ஸ்ஸஸ்தி	ரி'ஸ்தித	தபத்தி	ஸ்ஸ்தித	பாபா	நிதபம	கரிஸா

மீனோடாமேகேழ் வரிமுறளாய் முன்னும் இராமனாய்த்
தானுப்பிள்ளும் இராமனாய்த் தாமோதரனாய்க் கற்கியும்
ஆனான் தன்னை கண்ண புரத்தடியன் கலியனென செய்த
தேனனின் சொல்தமிழ் மாலை செப்பப்பாவம் நிலைவோவெ.

88

கைம்	மான	மத	யானை	யிடர்	தீர்த்த	கரு	முகிலை
கப	தநிஸ்ஸா	ஸ்ரநித	பாப	கப	தஸ்நிதபா	பகதப	ரிஸ்
மைம்	மான	மணி	யை	அணி	கொள்ம்	ரக	தத்தை
ஸரி	கரிக	பப	பா,	கப	தபத்	நிஸ்	ரி'ஸ்
எம்	மானை	யெம்	பிரானை	யீ	சனை	யென்	மனத்துள்
த	தபத்	தநிஸ்ர	ஸ்ரி'ஸ்	க்	ரி'ஸ்ர	நித்	தநிஸ்
அம்	மானை	அடி	யென்	அடைந்	தும்ந்து	போ	னேனே.
ஸ்தி	க்ரி'ஸ்	ஸ்ரநித	மபதநிஸ்ர	கப	தஸ்நிதபா	பகதப	கபகரிஸ்ர

செருநீர் வேல்வலவன் கலிகன்றி மங்ளையர் கோள்
செருநீர் முகில் வண்ணன் கண்ண புரத்தாரனை
இருநீரின் தமிழ் இன்னிசைமால்கள் கொண்டு தொன்மர்
வருநீர் வையமுய்ய இவைபாடி யாடு மினே.

வண்டார்	பூமா	மலர்	மங்கை	மணநோக்	கம்
,பா	பநிமா	கரி	ஸநிகரி	ஸநிகம	பமபா
உண்டா	ளேஉன்னை	உகந்துஉ	கந்துஉள்	தனக்	கே
,மதா	தநிஸ்ஸா	நிநி'ஸ்	ததப்பா	.மகரிகம	பாமபத்தி
தொண்டா	ளேற்கென்	செய்கிள்	ருய்கொல்	லுநால்	வேதம்
(ஸ்) ததப	தநிஸா	நிதநீ	ஸா, நி	க்ரி'ஸா	நிதநீ
கண்டா	னேகண்	னபுரத்	துறையம்	மானே	—
,ஸ்தித	பாமநி	பமகம	கரிகம	பதநீ	(பா)

கண்டசீர்க் கண்ண புரந்துறை யம்மானே
கொண்டசீர்த் தெண்டன் கலியனெவிமலை
பண்டமாய்ப்பாடும் அடியவர்க் கெஞ்ஞான்றும்
அண்டம் போயாட்சி அவர்க்கதறிந் தோமே.

90

வங்கமா	முத்தீர்வ	ரிநிறப்	பெரிய	வாளர	விண்ணை	மே	வி
நிஸ்ஸ	ஸ்ஸ்த	நிஸ்ஸ	க்ரி'ஸ்	நிநித	பதம	பதநித	பா,
சங்கமா	ரங்கைத்த	டமலர்	உந்திச்சா	மமாமே	னியென்த	லை	வன்
பஸ்ஸ	நிதப	மபம	கரிக	ஸநிகரி	மகரி	கஸ்ஸ	ஸா,
அங்கமா	றைந்துவேள்	விநால்வே	தமருங்	கலைப	யின்றுள	ரிமுன்	றும்
செங்கையால்	வளர்க்கும்	துளக்க	யில்மனத்	தொர்திரு	கண்ணங்குடி	யுத்தின்ரு	னே.

கலையுலா அல்குல் காரிகை திறத்துக் கடற்பெரும் படையொடும் சென்று
கிலையினிலங்கை தீயெழுச் சென்ற திருக்கண்ணங்குடி யுள் தின்றுகோ
மலைதூர மரட்ட மங்கையர் தலைவன் மானவேல் கலியன் வாயொலிகள்
உலவு சொல்மலை யொள் பதோடு ஒன்றும் வல்லார்க்கிலை நல்குரவே.

பொன்னிவர் ஸ்திஸ் மின்னிவர் மகம என்னையும் அன்னையென்	மேனி நிபபா வாயில்நல் பதிநீ நோக்கியென் நோக்குமென்	மரக மபம வேத நீதி எல்லும றஞ்சு	தத்தின் கமகா மோதும் ஸாஸா நோக்கி கின்றேன்	பொங்கிளஞ் கபம வேதியர் ஸ்க்ஸ் ஏந்திளங் அச்சோ	சோதி கஸஸ வானவர் நிஸ்திப கொங்கையும் ஒருவர்	யகலத் மபம ஆவர் கமபம நேர்க்கு அழகிய	தாரம் மபபா தோழி கஸ்கமபதி(ஸ்) கின்றார் வா.
---	---	--	---	--	--	---	--

அன்னமும் கேழலும் பீறுமாய் ஆதியை நாகை யழகியாரை.
கன்னிதன் மாமதிள் மங்கை வேந்தன் காமஞ்சீர்க்கலிகன்றி குன்று
இன்னே சையரல் சொன்ன செஞ்சொல் மாலே ஏழுமிரண்டுமார் ஒன்றும் வல்லார்
மன்னவராய் உலகண்டு மீண்டும் வானவராய் மகிழ் வெய்து வரே.

92

நாகம் : றாமிக்கல்யாணி

9.3 தன்னாவைநறிக்கிலேவர்.

தாளம் : ஆதி

தன்னை ஸாதீ பொன்னை ஸாஸா என்னை மாஸா புன்னை காமா	நைவிக் தாபா நைவிக் மாகா நைவித் ஸாஸா முத்தம் ரீ'ரீ'	கிலேன் பமதப குமப் பாபா தெழில் ஸாஸா பொழில் ஸ்திரி'ஸ்	வல்வி பமமா பூஞ்செ பாபா கொண்ட ஸாஸா குழந்த நிதபா	னையேன் மாகா குந்தி மபதநி கன்ற தாதா முகா மபதநி	தொழு பாமா மணி ஸ்திதப பெரு நீரீ' யபுல் ஸ்திதப	தும்எ மாரீ நீழல் பமதப மானி ஸாதா லானி பமதப	ழு ஸா,, வாய் மா,, டம் பா,, யே. மா,,
--	---	--	---	--	---	--	--

இலங்கு முத்தும் பவளக் கொழுந்தும் -எழில் தாமரை
புலங்கள் முற்றும் பொழில் குந்தழகாய புல்லாணி மேல்
கலங்கமில்லாப் புகழான் கலிய றெனுமிமலை
வலங்கொள் தொண்டர்க் கிடமாவது பாடில் வைகுந்தமே.

காவாய்	மடல்	பெண்	ணை	அன்நில்	அரி	சூர	லும்
ஸ்திரீஸ்	நீதா	தாமா	மா,,	மபதம	காமா	ரீரீ	ஸா,,
ஏவா	மினா	டியங்	கும்	எஃகில்	கொடி	தா	லோ
காரீ	தாநீ	ஸாமா	கா,,	காமா	தாநீ	ஸ்திரீ	ஸா,,
பூவாய்	மணங்	கம	மும்	புல்லா	ணிகை	தொழு	தேன்
காமா	தாநீ	ஸாஸா	ஸா,,	ஸாஸா	ஸாநீ	ஸ்திரீ	நீதா
பாவாய்	இது	நமக்	கோர்	பான்மை	யோயா	கா	தே
காமா	ரீ'ஸா	திரீ'ஸ்ஸ	நீதா	காமா	தாநீ	ஸ்திரீ	ஸா,,

பொன்னலும் புன்னேசும் புல்லாணியம்மாணை
மின்னிடையார் வேட்டை, தோய் கூர இருந்ததனை
கன்னவிலும் தின்தோள் கலிய கொலிவல்லார்
மன்னவராய் மன்னாண்டு வானும் முன்னுவரே.

94

பாகம் : தேவதி

9.5 தவள இளம் பிறை

தாளம் : அறி

தவளஇ	ளம்பிறை	துள்ளு	முத்திர்த்	தன்மலர்ந்	தென்றலோ	ஒன்றித்
ஸ்ஸதிப	மரிநீ	திகரிஸ்	ஸாஸா	ஸரிமம	பதிபதி	பதில்லா
துவளஎன்	நெஞ்சகம்	சோர	சூழ்ப்பனி	சூழ்ப்பனி	நாள்துமி	சூப்பேன்
ரி'ஸ்பதி	ஸாநி'ரி'	ரி'ம்ரி'ம்	திரி'ஸ்	ஸரி'நிஸ்	பதிமப	பமரிஸ்
இவனாமோர்	பெண்கொடி	என்றி	ரங்கார்	என்வலம்	ஐந்துமுள்	பேயன்
சுவனாம	லந்திற	வண்ணர்	மன்னா	குறுக்குக்	கேயென்னை	மேன்.

செற்றவன் தென்னிலங்கை மலங்கத்தேவர் பிரான் திருமாமகளைப்
பெற்றும் என் நெஞ்சகம் கோயில் கொண்ட போருளான் பெருமைப் பேசக்
கற்றவன் காமகுதிர்த் கலியன் கண்ணகத்தும் மனத்தும் அகலா
கொற்றவன் முற்றுகாளி நின்ற குறுக்குக்கே பெண்ணை உய்த்தடுமின்.

அங்கம்	புலி	யின்அ	தலும்	உடை	யார	வரொ	ருவர்
பதநீ	நீதா	பாபம	கமகரி	கமாம	தாபா	பமதப	கரிஸா
பக்கம்	நிற	க	நின்ற	பண்பர்	ஊர்	போ	லும்
ஸாபம	கரிகா	கமபம	தாபா	மாபா	தாபா	ஸ்தரீ	ஸா,,
தக்க	மரத்	தின்	தாழ்	கினை	யேறி	தாய்	வாயில்
கம்பா	தாபா	ஸ்தரீ	ஸா,,	தரி'ஸா	,,ரீ	ஸ்தாந்தா	.பஸ்ர
கொக்கின்	பின்னா	வெள்ளி	ற	வண்ணுங்	குறுங்	யே.	யே.
ஸாக்ரி	பக்கரி	ஸ்திதி	பா,,	பதநீ	தாபா	பமமக	காரீ (கா)

அக்கு = கபாலம்
அதன் = தோல
கினை = கினை

கிலையால் இலங்கை செற்றுள் மற்றோர் கிளவேழம்
கொலையார் கொம்பு கொன்டான் மேயகுறுங்குடேல்
கலையார் பனுவல் வல்லான் கலிய குறவிமாவே
நிலையார் பாடல் பாடப் பாவம் நிலலாவே.

96

பாகம் : பரஜ்

9. 7. தந்தைதாய்

தாளம் : 11

தந்தைதாய்	மக்களோ	சுற்றமென்	றுற்றவர்	பற்றிநின்	ற
ஸ்திதி	பதபம	கமபம	கமகரி	ஸ்திகரி	கா,,
பந்தமார்	வாழ்க்கையை	நொந்துதீ	புறியெனக்	கருதின	யேல்
மமமக	தபதம	கமபம	கரிஸரி	கமகரி	ஸா,,
அந்தமா	யாதியாய்	ஆதிக்கும்	ஆதியாய்	ஆயன	ய
நபதா	ஸ்திஸா	கீர்ஸ்தி	தபதம	பதநீ	ஸா,,
மைந்தனார்	வல்லவாழ்	சொல்லுமா	வல்லையாய்	மருவுநெஞ்	சே.
ஸ்காம்	கீர்ஸா	பஸ்ரநி	தபமக	கமபம	கமபத

மறைவலார் குறைவிலார் உறையுழர் வல்லவாழ்கள் தம்மை
கிறைகுறைய வண்டறை சோலுக்கு கோலினாலிநாடன்
கறையுலாம் வேலவல்ல கலியவையி ஒலியிவை கற்றுவலார்
இறைவராய் இருநிலம் காவல்பூட்டின்பம் நன்ருவாவே.

97

முத்துற பதிஸ்ரி	உரைக்கேன் வினாகுழல் மடவார்	கல்விபை	விடுதடு	மாறல்
அந்தர	நிஸ்தப பஸ்பத மபகரி	ரிபமக	கரிஸ்தி	நிஸரிச
மாமம	மேழும் அலைகட லேழும்	ஆயவெம்	அடிகள்தம்	கோயில்
சந்தொடு	கரிகரி ரிசகக	பதிஸஸ்	ரிஸரிம	கரிஸ்தி
ரீமப	மணியும் அனரிமயில் தழையும்	தழுவிவந்	தருவிகள்	நிரந்து
வந்திழி	நிதிஸ்த ஸ்ஸஸ்தி	பதிஸ்ரி	நிஸ்தப	பதிஸ்தி
நிஸ்ரிம்	சாரல் மாலிருஞ் சோலை	வணங்குதும்	வாமட	நெஞ்சே
	க்ரிஸ்ர பதிஸ்ரி	பஸ்ப்ப	தபமக	ரிமபதி

வண்டமர் சாரல் மாலிருஞ் சோலை மாமணி வண்ணரை வணங்கும் தொண்டரைப் பரவும் சுடரொளி நெடுவேல் குழுவயல் ஆலி நன்னாடன் கண்டல் நல்வேலி மங்கையர் தலைவன் கலியன் வாயொலி செய்த பனுவல் கொண்டுவை பாடும் தவமுடையார்கள் ஆள்வர் இக்குரை கடலுலகே.

98

ராகம் : கம்போதி

9.9 முவரில்

தாளம் : ஆதி

மு	வரில்	முன்மு	தல்வன்	முழங்	கார்க	டலுள்	கிடந்து
பபத	ஸாஸா	ஸ்திரிஸ்	நிதபா	பப	தாபா	பதஸ்த	ரிஸ்தித்
பு	வலர்	உந்தி	தன்னுள்	புவ	னம்படைத்	துண்டு	யிழ்ந்த
பாநி	தாபா	பாபத	மகமா	பத	ஸாஸ்த	ஸாபத	ஸாஸா
தே	வர்கள்	நாய	கனைத்	திரு	மாலிருஞ்	சோலை	நின்ற
மக	பாதா	ஸாஸா	ரி'ரி'	ஸ்ரி'	க்பம்க்	ரி'ம்கரி'	ஸாஸா
கோ	வலர்	கோவிந்	தனைக்	கொடி	யேரிடை	கூடுங்	கொலோ.
தஸ்	ரி'ஸா	நிதா	பமபத	ஸா நித	பாபத	மாகரி	ஸரிகம(பா)

தேடற்கரியவனேத் திருமாலிருஞ் சோலை நின்ற ஆடற் பறவையனே அணியாய்மை காணுமென்று மாடக் கொடியுதிள் குழி மங்கையார் கலிகன்றி சொன்ன பாடல் பனுவல் பத்தும் பழில்வார்க்கில்லை பாலங்கனே.

99

எங்களெம்மி	றைஎம்மி	ரானிமை	யோர்க்குநா	யகனேத்	தடியவர்
ஸஸஸஸ	ஸாரிம	பாபம	பதிதபா	மகஸ	ஸரிகரி
தங்கள்தம்ம	னத்துப்	பிரி	யா	தருன்புரி	வான்
ஸஸரிம	மகமா	ஸப	மகரிநி	ஸமகரி	கஸஸா
பொங்குதண்ண	குவிபுதம்	செய்யப்	பொன்களேசி	தனும்தி	லங்கொளி
செங்கமலம்	மல்கும்	திருக்	கோட்	டியூரா	னே.

ஆலுமா வல்லன் கலிகன்றி மங்கையர் தலைவன் அணிபொழில்
சேல்கள் பாய்குழனித் திருக்கோட்டியூரானே
நிலமாழகில் வண்ணனே தெனொலை இன்தமிழால் நினைந்தஇந்
நாலுமாரும் வல்லார்க்கு இடமாகும் வானுலகே.

100

நாகம் : ஸாரி

10.1 ஒரு நற் சுற்றம்

தாளம் : ஆதி

ஒரு	நல்	சுற்	றம்	எனக்	குயிர்	ஒண்	பொருள்
பத	ஸ்ர,	தாபா	மாபா	பத	ஸ்தாப	மபதமப	மகரி
வரு	நல்	தொல்	கதி	ஆ	கிய	மைந்	தனை
ஸரி	ரிமபதப	மாக	கரி	ஸா	ரிகாஸ	ஸாரி	ரி
நெரு	நல்	கண்	டது	நிர்	மலை	யின்று	போய்
பம	பாதா	ஸ்ர	ரி	ஸ்ரி	ரிபம்க்	மக்கரி	ரிஸ்ரி
கரு	நெல்	குழி	கண்ண	மங்	கையுள்	காண்	டுமே.
ஸரி	காஸா	ரிதர்	ஸாஸா	தஸ்	தாபா	மபதமப	மகரி

பெற்றவும ஆனியைப் பேரில் மணானே
கற்ற நூல்களினி யுரை செய்த
சொற்றிறம் இவை சொல்லிய தெரண்டர்க்கு
அற்றமில்லை அண்டமவர்க்காட்சியே.

101

இரக்க	மீள்றியெங்	கோள்செய்ததீமை	இம்மை	யேயெயம்க்	கெய்திற்றுக்
ஸபம்பா	.மகம	ஸரிகம	ஸபஸலா	.நீரீ	ஸரிமம்
பரக்க	யாமின்	றுரைத்தெளி	பட்ட	எனினி	யாவர்க்கு
மகம்பா	.நிபதி	ஸ்திதிப	பாஸ்ஸலா	.நிபம	ரிகாம
ஞாக்கு	நாயகர்	காளிளங்	கோல	வல்விவியி	ராமபி
திபபஸ்லா	.ஸ்ஸலா	ஸ்பஸ்தி	ரி'கம்ரீ'	.ரி'ஸ்தி	ஸ்பபதி
அரக்க	ரடடரையப்	பாரில்லை	அஞ்சி	னோத்தடம்	பொங்கத்தம்
ஸ்ரி'ம்ரீ'	.ரி'ஸ்ஸல்	ஸ்திபம	பாநிஸா	.நிபம	ரிகாம
					ரிஸிஸ.

பொங்கத்தம் பொங்கோ = ஒரு வகை பறையின் ஒலி.

அதுவே அரக்கர்களின் அபயம் வேண்டுமளான கூத்தின் நடை.

அங்கல்வாணவர்க்காகுலம் தீர அணியில்வகை அழித்தவன் தன்னை
பொங்குமாவலவன் கலிகன்றி புகன்ற பொங்கத் தங்கொண்டில் வுலகில்
எங்கும் பாடி' தின்றுமின் தொண்டர் இம்மையே யிடகிலை இறந்தால்
தங்குமுண்டமே கண்டு கொன்மின் சாற்றினோம் தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ.

102

பாகம் : தேத்

ஏத்துகின்றோம்

தாளம் : மிர்ச்சபடி

எத்து	கின்றோம்	நாத்த	மும்பஇ	ராமன்	திருநா
ஸாஸல்	ஸாஸலா	ஸாஸல்	ஸாஸல்	நிஸரி	மம்
சோத்த	நம்பி	சக்கி	ரீவா	உம்மைத்	ஸரிசி
மாம	மாமா	காம	கரிநிதி	நீதி	னோம்
வார்த்தை	பேசீர்	எம்மை	யுங்கள்	வான	ரிஸஸ
ரிம	பாபா	பாப	பாபா	பாப	லா,
கூத்தர்	போல	ஆடு	கின்றோம்	மணி	மாக
மாம	மாமா	காம	கரிநிதி	ஸாகா	தூர
				ஸாஸ	ரிஸஸ

வேன்ற தொல்ரீர்த் தென்னிலங்கை வெஞ்சுமத்து அன்றரக்கர்
ஞன்றமன்றார் ஆடி யுய்த்த குழமணி தூரத்தை
கன்றிதெய்தந்தீர் தின்ற வேற்கைக் கலியனோவி மாலை
ஒன்றுமொன்றும் ஐத்துமுன்றும் பாடி நின்றுமினே.

சந்த	மலர்க்	குழல்	தாழத்	தானு	கந்து	ஒடித்	தனியே
காமா	ரீகா	ஸரிகரி	ஸந்திர	நீர்	காரீ	கமபம	கரிகா
வந்தென்	முலைத்	தடந்	தன்னை	வாங்	கிதிள்	வாயில்	மடுத்து
காதா	பாபா	மதபம	கரிர்	நீர்	காரீ	கத்பம	கரிஸா
நந்தன்	பெறப்	பெற்ற	நம்பி	நானு	கந்து	உண்ணும்	அமுதே
மாபா	காமா	பாபா	பாபா	மாபா	தாதா	பதநித்	பமபா
எந்தை	பெரு	மானே	உண்ணாய்	என்னம்	மம்சே	மமுண்	ஹையே,
நீஸா	தாநீ	மதநித்	பமகரி	நீர்	காரீ	கதபம	கரிஸா.

இம்மையிடர்கெட வேண்டி ஏத்தெழில் தேள் கலிகன்றி செம்மைப் பறுவல் நூல்கொண்டு செங்கன் நெடியவந்தன்னை ஆம்முண் எள்ளுரைக்கின்ற பாடலிவை யையந்துமைந்தும் மெய்ம்மை மனத்து வைத்தேத்த விண்ணவராகுலுமாமே .

சாகம் : நாதநாமக்ரியா

10.5 பூங்கோதை தாளம் : திஸ்ர நடை ஏகம்

பூங்கோதை	யாப்ச்சிக	டைவென்னெய்	புக்குண்ண
பாபாமா	கமகாரீ	ரீகாரீ	ஸாஸாரீ
ஆங்கவ	ளார்த்துப்பு	டைக்கப்பு	டையுண்டு
ஸாபாமா	கமகாரீ	ரீகாரீ	ஸா ஸஸ.
ஏங்கியி	ருந்துசி	ஹுங்கிவி	ஹையாடும்
மாமாமா	மாமாமா	மாபாதா	பாகாமா
ஓங்கோத்	வண்ணனே	சப்பா	ணி
தாதாதா	பதபாமா	கமகாமா,	பா,,,
ஓளிமணி	வண்ணனே	சப்பா	ணி.
ஸபாமா	கமகாரிக	ரீஸாஸா	ஸா,,,

காரார் புயற்கைக் கலிகன்றி மங்கையர் கோள் போளன் நெஞ்சில் பிரியா திடங் கொண்ட சராளா தெந்தாமரைக் கண்ணு தன்னொய்த் தாராளா கொட்டாய் சப்பாணி. தடமார்வா கொட்டாய் சப்பாணி.

எங்காளும்
ஸ்பாப
சிங்காமை
கமத்தி
இரண்டாம் காலம் :

பொங்கார்
ஸாஸா
அங்காந்த
க்காம்

தோர்மாய
கமரிஸ
விநித்த
ஸாஸா
பொருப்பும்
மமாம
வன்காண்டி
ரி'ஸாஸ்
முண்டே
ரிபகா
ருமான்
நி'நிப
நெருப்பும்
ததாத
யரால்
நிபாம
நெருங்கி
மதாநி
அனாவென்
கமத்தி

லகத்த
நிபம
டகும்
ஸநிபம
ணாயு
ஸாஸஸ்
யுச்செஞ்சு
மதநிஸ்
புகப்பொள்
ஸநிபம
ணையுண்டாப்
ஸநிபம
மிடறத்த
கமத்தி
ணையுண்டாப்
ககாம
னேபோது
ஸஸாஸ்
வனே.
ரிஸாஸ்.

நின்றுர் முகப்புச் சிறிதும் நினைவான் வயிற்றை நிறைப்பான் உறிப்பால் தகிர் நெய்
அன்றுச்சியர் வெண்ணெய் விழுங்கியுரலோடாப் புண்டிருந்த பெருமான் அடிமேல்
தன்று தொல்சீர் வயல் மங்கையர்கோன் கலியனெலி செய் தமிழமாவே வல்லார்
என்றுமம் எந்தார் இடர் இன்பமெய்தி இமையோர்க்கும் அப்பால் செல்வெய்து வாரே.

106

பாகம் : காரி

10.7 மானமுடைத்து

தாளம் : அந்தி

மானமு
மபநிஸ்
உளமு
காகக
நானுமு
மதிபம
தானுமோர்
க்கி'ஸ்ஸ்

டைத்துங்க
ரி'ம்க்கி
டையன
காக்க
ரைத்திலேன்
கரிம
கன்னியும்
தநிமப
ளாயர்கு
ஸாததி
செய்யப்பெ
கமமக
நந்தன்ப
பதிநிதி
கீழைய
ஸாநிப
லம்அத
பாமப
ருயென்றி
மாமி
ணித்திலன்
ஸாஸ்ஸ்
கத்துத்
காரிஸ
னாற்பிறர்
ஸாநிப
ரப்பனு
பத்தத
நங்கைகள்
பநிஸ்ஸ்
தயிர்கடை
ரிமம

மக்கள்
காரிஸ
ரப்ப
பதிதப
நானென்
ரி'ஸ்ரி'
கின்ருன்
பதிமப
தம்
நிஸரிக
கில்
காரிக
செய்
ம்க்ரி'க்
போ
மபநிதி
மை
ரி',
லேன்
ஸா',
கேன்
ரி',
லும்,
ஸா',

அள்ள நடைமட ஆய்ச்சி வயிறடித்தஞ்ச அருவரைபோல்
மன்னு கருங்கனிற்றுயிர் வவ்விய மைத்தலை மாகடல்சூழ்
கன்னி நன்மாமதிர் மங்கையர் காவலன் காமஞ்சீர்க் கலிகள்
இன்னிசை மாலைகள் ஈரேழும் வல்லவர்க்கேது மிடரில்லையே.

காதில்	கடிப்பிட்	டுகலிங்	கழுடுத்	து	—
மபகம	பபா	பாமப	ஸ்ஸ்திஸ்	தா,,	,,,
தாதுந்	தண்ணந்	துழாய்கொ	டணிந்	து	—
தநிஸ்ரி	ரி'ம்ரி'ஸ்	ரி'ஸ்ராஸ்	ஸ்தஸ்தி	ஸ்ரா,,	,,,
போதும	றுத்துப்	புறமே	வந்து	நின்நிர்	—
தாதத	தாதா	ததிஸ்தி	ஸ்ராஸ்	நி'ஸ்நிப்	—
ஏதுக்	கிதுவென்	இதுவென்	இதுவென்	னே	—
மபபரி	ஸ்ஸஸ்ரா	ரி'ஸ்ஸ்ரா	ஸ்தஸ்தி	ஸ்ரா,,	,,,

அல்லிக் கமலக் கண்ணனை அங்கொராய்ச்சி
எல்லிப் பொழுதாடிய ஊடல் திறத்தை
கல்லின் மலிதோள் கலியன் சொன்ன மாலே
சொல்லித் துதிப்பார் அவர் துக்கயிலரே.

முள்ளுரு	வாகி	வந்த	பூதனை	மாள	இலங்	கை
பமக	ஸாஸா	ஸ்தநிப	பதஸ	ஸரிபிஸ்	ரிகம	காகா
ஒள்ளெரி	மண்டி	ணித்த	ஊக்கம	தனை	நினைந்	தோ
ஸரிம	கமப	பாபா	தபம	மககரி	ஸரிம	கா,,
கள்ளவிழ்	காதலும்	எங்கள்	காரிகை	மாதர்	கருத்	கும்
பமக	தநிஸ்	ஸ்தநிப	பதஸ	ஸரிபிஸ்	ரிகம	காகா
பிள்ளைதன்	கின்னமே	யொக்கப்	பேசுவ	தெந்தை	பிரா	னே.
ஸரிம	கமப:	பாபா	தபம	மகரிஸ்	ஸரிக	ரிஸ்ரி (ஸ)

வேட்டத்தைக் கருதாதபினை வணங்கி மெய்மமை நின்றெம்பெருமானை
வாட்டிற்றுல் தானே மன்கையர் தலைவன் மானவேல் கலியன் வாயொலிகள்.
தோட்டலர் பைந்தாரச் சுடர் முடியானைப் பழமொழியால் பணிந்துரைத்த
பாட்டிவை பாடப் பத்திமை பெருகிச் சித்தமும் திருவோடு மிகுமே.

திருத்தாய்	செம்போத்	தே	—
காமக	ரிஸரிஸ	ஸா,,	..(ஸரி)
திருமா	மகடள்	கணவன்	/ மருத்தார்
தஸஸா	ரிமா	பத்தா	பபபா
தொல்புகழ்	மாதவ	னேவ	ர
பாபத	பமகரி	ஸரிஸரி	கா,,
திருத்தாய்	செம்போத்	தே	—
காமக	ரிஸரிஸ	ஸா,,	,,,

தொண்டர் பாடுமினே
சுருப்பர் பொழில் மங்கையர்கோன்
ஒண்டார் வேற் கவியன் ஒலி மாலையன்
தொண்டர் பாடுமினே.

110

நாகம் : மிம்மிலாஸ் 11. 1. குன்றமொன்றெடுத்து தானம் : மிச்சபடி

குன்றமொள்	குறடுத்து	ஏந்தி	மாமழை
ஸ்திஸ்	தப்பா	மபதிப	காரிஸ
அன்று	காத்த	அம்மான	ரக்கரை
ரிமா	பாத்த	நிஸ்நி	ஸ்ஸஸ்ஸா
வென்ற	வில்லியார்	வீர	மேகொலோ
நி'நிஸ்	நி'நி'நி'	ஸ்நி'ம்	நி'ஸ்ஸா
தென்றல்	வந்து	தீவிசும்	என்செய்கேன்
நிநீ	ஸ்நி'கஸ்	நிதநி'ஸ்	தப்பதநிஸ்நி'க் (ஸ்)

அன்று பரதத்தைவர் தூதனாய்
சென்ற மாயனைச் செங்கண் மாலினே
மன்றிலார் புகழ் மங்கை வளக்கி
கன்றி சொல்லவல்லார்க் கல்லல் இல்லையே.

111

குன்று, நிலா	மெடுத்த ரீர்	தும ரீர்	ழை ரீர்	தடுத்த ரிகா	தினா மாபா	யா மகமரி	ரொடும் ரிமகரி
மன்றில்	குர	வைபி	ணைந்த	மால்	என்னை ரீர்	மால் ரிகாம	செய்தான் பாபா
ஸ்திரி	ஸாரீ	ஸார்தா	நிதபா	நிலா	டந்து ஸாரீ	ஈர் ஸாதா	கின்ற தஸ்தித
முன்	றில்த	னிநின்ற	பெண்ணை	மேல்கி	பவர்	ஆர்	கொலோ.
புதா	மாமா	தாநீ	ஸாஸா	தரீ	பவா	மகரி	ரிமகரி (ஸ)
அன்றி	லின்குட்ட	டைப்பி	ரிக்க	கிற	மாபா		
ப.தரி	ஸ்ரீ	ஸாதா	தஸ்தித	ப. ரிக			

வென்றி விடையுடனேழு டர்த்த அடிகளை
மன்றில் மலிபுகழ் மங்கை மன்கலி கன்றி சொல்
ஒன்று தின்ற ஒன்பதும் உரைப்பவர் தங்கள் மேல்
என்றும் நிலா வினை யொன்றும் சொல்லில் உலகிலே.

112

மன்னி பபா	லங்கு பாபா	பார தபயம	தத்துத் கரிஸா	தே ரீ	ருர்ந்து மாமா	மாவ பமநீ	லியைப் நிதபா
பொன்னி	லங்கு	தின்னி	லங்கில்	வைத்துப் ரீ	பொரு	கடல்	கூழ்
ரிமா	பாதா	நீநீ	நீநீ	ரிநி	தாபா	மதபம	கரிஸா
தென்னி	லங்கை	யீட்ட	ழித்த	தேவர்க் ரீ	கிது	கா	ணீர்
நிதா	ஸாஸா	ரீர்	ரீர்	ஸா	ரீஸா	ரீமா	கரிஸா
என்னி	லங்கு	சங்கோ	டெழில்	தோற் ரீ	நிருந்	தே	ணீ.
தரீ	ஸாஸா	ஸ்திரீ	தபா	தரி	நீதப	மதப	பமகரி (ஸ)

பெற்றாரார் ஆஷிசம் பேராணை பேர்பாடப்
பெற்றான் கரியன் ஓவியைத் தமிழ்மலை
கதருச் ஓ முற்றுல காள்வர் இவை கேட்கல்
உற்றுக்கு உறுதுயரில்லை யுலகத்தே.

நிலையி ஸஸஸ	டமெங்கு நிலிஸஸ்	மின்றி நிகம	நேருவெள்ளம் பம்பாப	உடம்பர் காம	வளநாடு பதிபாம	பூட மாம	இமையோர் நிலிஸ்
தலையி	டமற்றெற பாபாம	மக்கோர் கம்ப	சரணிலிலை மபமகக	என்ன ஸ்திப	ரணுவன் பாபாம	என்னு மாம	மருளால் கமகாஸ்
அலை திப	டல்தீர்கு ஸாஸாஸ்	ழம்ப ஸ்பப	அகடாட ஸாஸாஸ்	ஓடி பஸ்தி	அகல்வானு ஸ்க்ஸாதி	ரிஞ்ச பஸ்தி	முதுகில் நி'ஸ்ரி.
மலை நி'கம்	னாயீது நி'ரி'ஸ்ஸ்	கொண்டு பஸ்தி	வருமீனை பதிபாம	மாலை கம்ப	மறவாதி ஸ்திபாம	றைஞ்சென் மாம	மனனே. கமகாஸ்

கொலலகெழு செம்முக்கத் கனிஞென்று கொன்று கொடியோனிலக்கை பொடியா
கிலகெழு செஞ்சரங்கள் செலவுத்தநங்கள் திருமாலை வேலைபுடை சூழ்
கனிகெழுமாட வீதி வயல் மங்கை மன்னு கலிகள்நி சொன்ன புனுவல்
ஒலிகெழு பாடல் பாடி உழல்கின்ற தொண்டரான்வர் உம்பருலகே.

மா ,க	ளமரும் மபப	மெள் பா	நோக்கி நிபம	வை ப	தேவி தஸ்தி	யின் ததி	துணையா ஸ்திப
கா ,க	ளமரும் மபப	கல் நிப	லதர்போய்க் பமம	கா த	டுறைந்தான் பமக	கா கரி	னேட பமம
கா ,க	ளமரும் ஸஸஸ	கல் ஸா	லதர்போய்க் ஸஸஸ	கா ஸ்	டுறைந்த ஸஸ்தி	பொன் ததி	ளடிகள் ஸ்திப
வா ,க	ளவர்தம் மபப	சென் ஸா	எரிமலர் நிபம	கண்டாய் தப	சாழ பமக	லே நிகமா	— மககாஸா

கள்ளத்தால் மாவலியை முவடிமண் கொண்டனத்தரன்
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தான் என்பரால் காளேட
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தாளேளும் கலிகள்நி
உள்ளத்தினுள்ளே உள்ளகண்டாய் சாழலே.

மைந்நின்ற	கருங்கடல்	வாயு	லகின்றி	வானவரும்	யாமுமெல்	லாம்
ரிமரிம	பாதம்	பா,ப	மகமா	ரிமப	மககரி	ஸரிஸதி
நெய்ந்நின்ற	சக்கரத்	தந்தி	ருவயிற்றில்	நெடுங்காலம்	கிடந்ததோ	ரிர்
ரிமப	மககரி	ஸா,ரி	ஸநிஸஸ	ரிமரிம	பபதம்	பதநித
எந்நன்றி	செய்தா	ராஎ	திடேலார்	தெய்வத்தை	ஏத்துகின்	ரிர்
தபாத	ஸாஸ்தி	ஸா,ரி	ஸநிஸா	ஸநி'கரி'	ஸா'ரி'நி	ஸா,பதஸ்ர
செய்ந்நன்றி	குன்றேன்	மின்தொன்	டர்கான்	அண்டனையே	ஏத்தீர்க	ளே
பதஸ்ரிகரி'	ரி'நிஸா	பா,ப	மகமா	ரிமப	மககரி	ஸரிஸநி

தேவரையும் அகரையும் திசைகளையும் கடல்களையும் மற்றும் மூற்றும் யாவரையும் ஒழியாமே பெய் பெருமாள் உண்டுமிழ்ந்ததறிந்து சொன்ன காவனரும் பொழில் மங்கைக் கலிகளறி ஒலிமாலே கற்று வல்லார் பூவளரும் திருமகளால் அஞ் பெற்றுப் பொன்னிலகில் பொலிவர் தாமே.

நீ	ஹகம்	சுந்நி	நெடு	வரை	நட்டாழ்	கட	லேப்
ஃ,ரிம	பாதீ	பாதா	மகரி	ஃ,ரிம	ரிஸா	ரிபம	பா,ஃ
பே	ஹன்க	டைத்த	முதம்	கொண்டு	கந்த	பெம்மா	னே
ஃ,மம	மாமா	மபநீ	பமரி	ஃ,ரிபம்	காரீ	ரிஸரிம	ரிஸா
பூ	ஹர்	மார்வ	னேப்	புள்	ஹகும்	பொன்ம	லேயை
ஃ,ஸா	நிதபா	பதிமா	பா,ஃ	ஃ,மப	நீதா	ஸாதா	நீஸா
கா	ஹதார்	கண்	னென்றும்	கண்	ணல்ல	கண்டா	மே.
ஃ,நீ	நீ	தநிஸா	ரி'ஸா	ஃ,ஸா	நிதபா	ரிமபநி	மகரி (ஸா)

மெய்ந்நின்ற பாவம் அகலத்திருமாலேக்
கைந்நின்ற ஆழியான் குடும் கழல்கூடி
கைந்நின்ற வேற்கைக் கலையனெனீமாலே
ஐயொன்றுமெய்ந்நின்ற இவையாடி ஆடுமினே.

மாற்ற	முள்	ஆ	கிலும்	சொல்	மக்	கள்
பத	பாதா	ததிஸ்ர	ஸ்ரிஸ்ர	நித	நீதி	தாபா
தோற்றக்	குழி	தோற்	றுவிப்	பாய்	நின்	னம்
ஸ்ஸ்	ஸ்ரஸ்ர	நீதா	தாபா	காமா	காரி	ரீ
ஆற்றங்	கரை	வாழ்	மரம்	போ	கின்	தேள்
ஸ்ரி	ஸாரீ	மா	ரீமா	பா	நீதா	தாபா
நாற்றஞ்	கணவ	பூ	ரெலி	யா	நம்	பீ
ஸ்ஸ்	ஸ்ரஸ்ர	நீதா	தாபா	காமா	காரி	ரீ

குன்றமெடுத்தாநிரைக் கரத்தவன் தன்னை
மன்றில் புகழ் மங்கை மள்கவி கன்றிசொல்
ஒன்று நின்ற ஒன்பதும் வல்லவர் தம்மேல்
என்றும் வினையாபின சாரகில்லாவே.

Errata

அச்சு பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
17	2	வள்ளுகிருல்	வள்ளுகிரால்
21	1	போலவென்	போலவென்
24	7	ஒலிசெர்	ஒலிசேர்
30	7	போல்வான்	போல்வான்
32	7	பயற்கை	புயற்கை
37	6	புனவாலி	புனலாலி
61	8	அடியினை	அடியினை
65	2	தளங்கல்	துளங்கல்
65	6	நறையூர்	நறையூர்
66	2	கொம்பரும்	கொம்பரும்
66	4	செங்குண்	செங்குண்
68	6	வம்பிழ	வம்பிழ
72	6	கன்னர	கன்னீர
74	5	பேடை	பெடை
78	8	ஒன்றினோடு	ஒன்றினோடு
79	1	தொழுவீர்	தொழுவீர்
80	7	ஏந்திய	ஏந்திய
81	7	பன்னய	பன்னிய
81	8	செர்	சேர்
82	7	வல்லார்	வல்லவர்
82	8	வைத்து	வையத்து
84	8	தொண்டரோடும்	தொண்டரோம்
86	8	அரசாரகி	அரசாகி
87	1	மகன்	மகன்
92	7	இன்னையால்	இன்னியையால்
92	8	உலகண்டு	உலகாண்டு
97	2	நொந்துநீ	நொந்து நீ
99	6	காணுமென்று	காணுமென்று
103	3	வானரம்	வானரம்
111	5	பரதத்தைவர்	பரதத்தைவர்
114	7	புனுவல்	பனுவல்
115	5	அளந்தான்	அளந்தான்

With Best Compliments From

K G GROUP OF COMPANIES

86, Arts College Road

Coimbatore 641018

Telephone 25515

Telex 0855 - 369 KADR IN

Years Ago, We Made History And We Continue To Write It
Manufacturers of

'HORSE SHOE BRAND'

- ★ CAUSTIC SODA
- ★ LIQUID CHLORINE
- ★ TRICHLOROETHYLENE
- ★ UPGRADED ILMENITE
- ★ UTOX
- ★ WELD GRADE ILMENITE
- ★ PVC RESINS

DCW LIMITED

Grams: Chemicals
Arumuganeri

Phone: 213, 232 & 329
Kayalpatinam

Sahupuram
Arumuganeri Post
Chidambaranar Dist
Tamil nadu
Pin: 628 202

With compliments from:

I. T. C. LIMITED

Packaging & Printing Division
Packaging That Moves People and Products

Factories

Tiruvottiyur, Madras 600 019

Munger. Bihar 811 202

Marketing Branches

Bangalore. Bombay, Calcutta, Delhi

Hyderabad, Madras, Madurai

With best Compliments from :

Harita Finance Limited

Harita Credit Limited

Admn. Office:

176 Kodambakkam High Road

Madras 600 034

Ph. 474642/471427

Branch Office:

188L Sri Nellaiappar

High Road

Tirunelveli-2

Ph. 24142

Registered with the Registrar
of Newspapers for India under
No. R. N. 10522/64

THE TIRUVAIMOLI OF NAMMALVAR RENDERED IN ENGLISH

Srirama Bharati
and
Sowbhagya Lakshmi

The Tiruvaimoli of Nammalvar is an Andadi poem a garland of 1102 Tamil verses, unfolding a dramatic theme of love. It is also an allegory on the universalization of the spirit of man.

The Tiruvaimoli in English offers a readable account of the Alvar's mystic experience. It also complements a project for recording and documentation of the music.

Hard bound pp viii + 208

Rs. 60/-

TYAGA BHARATI MUSIC EDUCATION MISSION
24, Bank Street, Melkote-571 431, India.

Muthulethchumi Press, 123 G Trivandrum Road, Tirunelveli- 2